

НОВЫ ЧАС

ПАЛІТВЯЗНЯМ УЗМАЦНЯЮЦЬ ПАКАРАННЕ

Стар. 6

ДАЕШ БЕЛАРУСКІ ДОЛАР!

Можна параіць пад маркай праграмы імпартамяшчэння
выпускаць долары — ідэальны варыянт!

Стар. 5

РЭВАЛЮЦЫІ НЕ БУДЗЕ

15 студзеня Казахстан выбірае новы парламент, які цяпер павінен быць
шматпартыйным. Ці можна разглядаць гэта як пачатак лібералізацыі ў краіне?
Пра гэта журналіст «НЧ» Алег Новікаў размаўляе
з Андрэем Грышыным, праваабаронцам з Алма-Аты

Стар. 12

ФІЛАФЕЙ

Стар. 15

ЧЫТАЙЦЕ
Ў НАСТУПНЫМ НУМАРЫ!

МАЯ ВЫШЫВАНКА

Нарыс Святланы Багданкевіч

3 НАГОДЫ

СМЯРОТНАЕ СЯБРОЎСТВА

Новы год кіраўнік
Беларусі Аляксандр
Лукашэнка пачаў са
спадзяванняў «на
актыўнае шматплановае
супрацоўніцтва з
партнёрамі па Адзінай
эканамічнай прасторы
— Расіяй і Казахстанам».
Разам з тым некаторыя
ключавыя пытанні,
у прыватнасці
транзіту нафты праз
Беларусь, застаюцца
нявырашанымі.

У сваім віншавальным
пасланні прэзідэнту Расійскай
Федэрацыі Дзмітрыю
Мядзведзеву кіраўнік Беларусі
напісаў: «Перакананы, што наша
канструктыўнае шматплановае
партнёрства будзе і ў далейшым
садзейнічаць рэалізацыі патэнцыялу
стратэгічнага ўзаемадзеяння паміж
Беларуссю і Расіяй, служыць дадатковым
імпульсам да інтэграцыі дзвюх дзяржаў».

Умовы пастаўкі расійскай нафты на беларускія НПЗ у 2012–2015 гадах узгодненыя — мяркуюцца, у 2012 годзе на беларускія нафтаперапрацоўчыя заводы трубаправодным транспартам будзе пастаўлена 21,5 мільёна тон расійскай нафты, што на 3,5 мільёна тон больш, чым у мінулым годзе. Яшчэ 4 мільёна тон нафты будзе пастаўлена з Венесуэлы.

Аднак па важным пытанні — тарыфы на транзіт расійскай нафты праз тэрыторыю Беларусі ў Еўропу — бакі яшчэ не дамовіліся. Хаця дзейснае пагадненне

заканчваецца ўжо праз два з паловай тыдні, 1 лютага. Штогадовы транзіт расійскай нафты праз Беларусь складае каля 75–80 мільёнаў тон. Зацягнуты працэс падпісання новага пагаднення, па інфармацыі РІА «Новости», абумоўлены тым, што беларускі бок мае намер падвысіць тарыфы на транспарціроўку расійскай нафты праз сваю тэрыторыю на 20%. Па беларускай тэрыторыі праходзяць дзве галінкі магістральнага нафтаправода «Дружба».

Нямецкая газета «Die Welt» прагназуе, што нафтавы канфлікт паміж Беларуссю і Расіяй можа негатыўна адбіцца на ня-

мецкіх спажыўцах вуглевадароднай сыравіны. Таксама гэтае ж выданне піша, што Расія ўжо робіць спробы пастаўляць нафту ў Нямецчыну, абыходзячы нафтаправод «Дружба». У прыватнасці, 7 студзеня ў порт горада Парастак прыбыў танкер, які даставіў каля 80 тысяч тон нафты.

Раней аб'ектам спрэчак і шантажу была газатранспартная сістэма Беларусі «Белтрансгаз», якая ў выніку і апынулася ва ўласнасці «Газпраму». Цяпер аналагічныя крокі могуць быць з боку Расіі і датычна нафтаправоду «Дружба». Тым больш, Расія не хавае сваёй зацікаўленасці ў набыцці актываў у Беларусі.

Але паколькі Аляксандр Лукашэнка моцна трымаецца за фамільнае срэбра краіны — буйныя прадпрыемствы, транзітную інфраструктуру, — то ААТ «Белтрансгаз» Расія выкупіла, паабядаўшы беларускаму боку больш нізкія цэны на газ. Пасля продажу «Белтрансгазу» быў падпісаны кантракт на пастаўку расійскага газу ў Беларусь і транзіт гэтага паліва па тэрыторыі Беларусі на 2012–2014 гады. Згодна з папярэднімі дамоўленасцямі, у першым квартале 2012 года Беларусь будзе плаціць за тысячу кубаметраў расійскага газу 164 долары.

Увогуле, узаемаадносіны Беларусі і Расіі даволі моц-

на праптанія духам эканамічных санкцый. Толькі, у адрозненні ад ЗША, Расія называе іх інакш. Напрыклад, рынкавымі адносінамі. У выпадках «узбрыкаў» беларускага кіраўніцтва Масква пачынае прад'яўляць прэтэнзіі, абмяжоўваць беларускі імпорт у Расію, пагражаць камерцыйнымі, а не льготнымі цэнамі на вуглевадароды.

Цікава, што нават у палажэннях міжурадавага пагаднення аб умовах куплі-продажу акцый «Белтрансгазу» і далейшай дзейнасці прадпрыемства замацаваны магчымасць прымусяць беларускія ўлады выкупіць акцыі ААТ «Белтрансгаз» ды кампенсаваць «Газпра-

му» ўсе страты, што могуць у яго паўстаць у сувязі з гэтым.

Увогуле, узаемаадносіны Беларусі і Расіі ўсё больш пераходзяць у форму феадальнай залежнасці. Усходні сюзерэн надзяляе свайго заходняга васала рэсурсам, наўзамен патрабуючы лаяльнасці і згоды. Пры гэтым унутраныя пытанні застаюцца ў кампетэнцыі афіцыйнага Мінска — караць, мілаваць, саджаць у турмы не забараняецца. А вось выходзіць на самастойную, аўтаномную ад Расіі знешнюю палітыку — не.

Беларусь паступова становіцца сатэлітам Расіі, што круціцца строга вакол яе арбіты. Пры гэтым пасол Расіі ў Беларусі Аляксандр Сурыкаў нагадвае пра «выратавальную саломінку»: «Але калі раптам Беларусь зноў апынецца ў складанай валютна-фінансавай сітуацыі, як гэта здарылася ў 2011 годзе, то тады, магчыма, трэба будзе падумаць аб пераходзе на агульную з Расіяй валюту». А заявы аналітыкаў, што Адзіная эканамічная прастора ўяўляе сабой спосаб паступовай інкарпарацыі Беларусі ў склад Расіі, называе выдумкамі «нядобрамысліваў і зласліўцаў».

Але варта нагадаць, што эканамічны крызіс у Беларусі не скончыўся. І да праблем з балансам бюджэту, гандлю сёлета дадаюцца выплаты знешніх пазыкаў — больш за дзесяць мільярдаў долараў цягам года. Гэтыя абставіны пакідаюць кіраўніцтву Беларусі хістка пазіцыі і патрэбу ў апецы «вялікага брата» з вялікім гаманцом.

ТВДНЁВЫ АГЛЯД

З ЧЫМ ПРЫЙШЛІ?
І З ЧЫМ СЫШЛІ?

Сяргей САЛАЎЕЎ

Канешне, беларусы адсвяткавалі Новы год. Але, здаецца, дагэтуль нам будзе «аукацца» год мінулы, і ніякіх перспектываў надзеяў на 2012 год мы не маем.

Халера з прагнозамі на «канец свету» ў 2012 годзе. Хто толькі яго не абяцаў і пад якім соусам! Нібыта, заканчваецца «каляндар» індзейцаў Майя, і нам, па сканчэнні календара, прыйдзе канец. У 2012 годзе выйдзе на поўную магутнасць так званы «Вялікі адронны калайдэр» і створыць унутры сябе «чорную дзірку», і нам ізноў прыйдзе канец. Пра шматлікіх «сведка іеговы» і іншых адэптаў «канца свету» ўжо нават казаць непраемна.

Насамрэч, нас чакаюць большыя выпрабаванні, чым «канец свету». Ну што такое калайдэр? Сінхрафазатрон, толькі вялікі. Гэтыя сінхрафазатроны ўжо гадоў пад семдзесят выкарыстоўваюцца, і няшмат праблем было. «Чорных дзір» у Сусвеце шмат, і ні адна з іх не выклікала калапс Сусвету. Дый «дзіра» — не дзіра, а толькі зорка з звышмагутнай масай, што прыцягвае да сябе нават часціцы свету — фатоны.

А накіонт розных прадказанняў астралагаў і сектантаў, то мы ўжо перажылі канцы свету ў 1994, 1995, 1998, 2001, 2008 і іншых гадах. Але мне падаецца, што канец свету наступіў у ноч з 31 снежня на 1 студзеня 2000 года. Нездзе ў 5 гадзінаў раніцы. Але зямляне так святкавалі наступленне новага тысячагоддзя, што канца свету нават не заўважылі.

Такім чынам, варта паглядзець, з чым мы прыйшлі ў 2012 год.

У Беларусі ў 2011 годзе зафіксавана самая высокая інфляцыя за апошнія дзесяць гадоў. Пра гэта сведчаць звесткі Нацыянальнага статыстычнага камітэта.

За мінулы год спажывецкія цэны павялічыліся на 108,7%, у тым ліку за

— на 125,3%, бульба — на 0,4%, хлеб — на 57,1%, мука — на 80,3%.

Жыллёва-камунальныя паслугі за мінулы год узраслі на 42,5% (у тым ліку газазабеспячэнне — на 88,1%, водазабеспячэнне — на 37,9%, ацяпленне — на 24,4%, тэхаслугоўванне — на 18,2%.

Беларусь з'яўляецца лідарам сярод краін СНД і Еўропы па тэмпах інфляцыі. Найбуйнейшыя аўдытарскія кампаніі свету прызналі эканоміку краіны гіперінфляцыйнай.

Гэта вам не калайдэр. Гэта тое, што адбываецца на кожным беларусе.

У Мінску ў 2012 годзе плануецца дыферэнцыраваць тарыфы на праезд у грамадскім транспарце: у метрапалітэне тарыф плануецца зацвердзіць вышэйшым у параўнанні з наземным грамадскім транспартам, паведаміў дырэктар дзяржаўнай установы «Сталічны транспарт і сувязь» Валерый Шкуратаў.

Шкуратаў растлумачыў, што ў адпаведнасці з Бюджэтным кодэксам у сталіцы неабходна будзе павысіць тарыфы на праезд да ўзроўню 70% пакрыцця насельніцтвам выдаткаў на перавозкі.

Цяпер пасажыры аплачваюць толькі 35% ад сабекошту. Гэта значыць, што да канца 2012 года тарыфы на праезд у грамадскім транспарце Мінска павінны ўзрастаць ўдвая. Па ацэнцы кіраўніка прадпрыемства, гэта досыць цяжкавыканальная задача,

усе раней перададзеныя ААТ «Газпрам» акцыі ААТ «Белтрансгаз» за 5 мільярд даўляраў, а таксама кампенсаванне ААТ «Газпрам» усе страты, якія могуць у яго ўзнікнуць у сувязі з гэтым «у выпадку невыканання любых са згаданых у дакуменце ўмоў». Да такіх умоў адносяцца спажыванне закупляемага ў ААТ «Газпрам» газу выключна на тэрыторыі Беларусі; беспераходная і бесперабойная транспарціроўка па тэрыторыі Беларусі прыроднага газу, які падаецца з тэрыторыі Расіі; невыкарыстанне спецыяльных правоў па кіраванні ААТ «Белтрансгаз», якія парушалі б або ўшчамлялі аб'ём правоў, дадзеных акцыянерам «Белтрансгаза» ў адпаведнасці з заканадаўствам аб гаспадарчых таварыствах, уключаючы ўвядзенне асаблівага права («залатой акцыі») на ўдзел у кіраванні беларускім газатранспартным прадпрыемствам; адсутнасць не санкцыянаванага ўласніка прыроднага газу адбору з патокаў газу, што транспартуюцца пцераз тэрыторыю Беларусі; нязменнасць умоў карыстання зямельнымі ўчасткамі пад аб'ектамі нерухомай маёмасці беларускага ўчастка газатранспартнага Ямала — Еўропа ў адпаведнасці з заканадаўствам Беларусі, якое дзейнічае на дату падпісання пагаднення.

«Газпрам» ужо абнародаваў расшэне перайменаваць «Белтрансгаз» у «Газпрам трансгаз Беларусь».

То бок, Беларусь канчаткова страціла «Белтрансгаз»?

А, між іншым, Аляксандр Лукашэнка 10 студзеня на цырымоніі ўручэння прэміі «За духоўнае адраджэнне» і спецыяльных прэміі прэзідэнта дзеячам культуры і мастацтва заявіў: «Мы здолелі перажыць няпросты перыяд без катастроф і страт. І дапамаглі ў гэтым найлепшыя якасці нашага нацыянальнага характару — міласэрнасць і дружалюбнасць, душэўная шчодрасць і гатоўнасць падзяліцца ўсім, што маем».

Паводле яго слоў, якія прыводзіць прэс-служба прэзідэнта, беларусы захавалі незалежнасць, грамадзянскі мір і згоду — «у гэтым заключаецца маральная перамога беларускага народа, які здолеў пабудаваць грамадства, заснаванае на законах сумлення, справядлівасці і клопату пра чалавека».

А зараз зазірніце ў пачатак артыкула. Паглядзіце на інфляцыю, на рост цэнаў і задайце пытанне: «Каго пад словам «мы» меў на ўвазе Аляксандр Лукашэнка?»

Беларусь з'яўляецца лідарам сярод краін СНД і Еўропы па тэмпах інфляцыі. Найбуйнейшыя аўдытарскія кампаніі свету прызналі эканоміку краіны гіперінфляцыйнай

снежань — на 2,3%. Гэта прыкладна на 100% больш, чым было прадугледжана прагнозам сацыяльна-эканамічнага развіцця, згодна з якім інфляцыя не павінна была перавысіць 7,5–8,5%.

Максімальны паказчык інфляцыі за апошнія дзесяць гадоў прыпаў на 2000 год, калі цэны ўзраслі на 107,5%, мінімальны рост цэн быў дасягнуты ў 2006 годзе — 6,6%.

У 2011 годзе цэны на харчовыя тавары ў Беларусі ўзраслі на 125%. За год рыбныя кансервы падаражалі на 185,9%, рыба і морепрадукты — на 171,5%, алей — на 157%, мяса і птушка — на 155,5%, яйкі — на 146,1%, сыр — на 106,3, кандытарскія вырабы — на 154,3%, гарбата — на 141,8%, алкаголь — на 132,2%, тытунёвыя вырабы — на 128,2%, крупы — на 102,4%, макароны — на 79,3%, агародніна

таму сталічныя транспартнікі маюць намер вырашаць яе паэтапна.

Значыць, зноў нас чакае павышэнне коштаў. Вось гэта сапраўды «чорная дзірка», — колькі ні плаці, усё мала.

Як сапраўды «прарыў інвестыцый» казалі пра продаж «Газпраму» «Белтрансгазу» ў мінулым годзе. А зараз высвятляецца, што усё зусім не так.

«Газпрам» мае права патрабаваць ад улад Беларусі выкупіць за 5 мільярд даўляраў раней перададзеныя расійскай кампаніі акцыі ААТ «Белтрансгаз» у выпадку невыканання шэрагу палажэнняў пагаднення паміж урадамі дзвюх краін аб умовах куплі-продажу акцыяў і далейшай дзейнасці «Белтрансгаза».

Беларускі бок абавязваецца па патрабаванні ААТ «Газпрам» выкупіць

ФІГУРЫ ТЫДНЯ

ДЗМІТРЫЙ УС

Былы кандыдат у прэзідэнты Дзмітрый Ус зноў звярнуўся да грамадзян з просьбай прыняць удзел у дзейнасці ініцыятыўнай групы па зборы подпісаў за змяненне Выбарчага кодэкса, інфармуе БелаПАН.

Як адзначаецца ў заяве, дэпутаты ўсіх узроўняў, пачынаючы ад сельсаветаў і заканчваючы Палатай прадстаўнікоў, пазбаўлены рэальнай улады. «Яны — не дэпутаты. Іх не выбіраў народ, іх прызначылі чыноўнікі. Таму людзі з дэпутацкімі значкамі бяздумна ўхваляюць самыя недарэчныя ініцыятывы ўлады. Гэта датычыцца вашага невялікага горада, вёскі, сталіцы. Вашы грошы пускаюць на набыццё дарагіх іншамарак і пабудову лядовых палацаў, у той час як у бальніцах перабоі з лекамі, у дзіцячых дамах і школах не хапае прасцін і лыжак. Змяніць гэта ў вашых сілах!» — заяўляе Ус.

Размова ідзе аб змене артыкулаў 34, 35 і 72 Выбарчага кодэкса. Як лічыць Ус, неабходна, каб кандыдаты мелі права накіроўваць ва ўчастковыя камісіі сваіх прадстаўнікоў, спіс якіх павінен быць пададзены за 15 дзён да галасавання. Прадстаўнікам кандыдата павінны выдаваць пасведчанні членаў выбаркамаў на працягу трох дзён.

Акрамя таго, членам камісіі, якія прадстаўляюць кандыдатаў, павінна быць дадзена права ставіць свой подпіс на адваротным баку кожнага бюлетэня. Гэта, на думку Уса, дазволіць пазбегнуць незаконнага ўкідванні бюлетэняў у скрыні падчас датэрміновага галасавання і фальсіфікацыі падчас падліку галасоў.

Змяненне выбарчага заканадаўства Беларусі было асноўным тэзісам перадвыбарнай праграмы Уса ў ходзе прэзідэнцкіх выбараў 2010 года.

ЛАРАН АРЫНІЧ

10 студзеня ў Пінску працягнуўся разгляд крымінальнай справы па выбуху на СТАА «Пінскдрэў-ДСП», — пішуць naviny.by. — Працэс праходзіць у адсутнасці галоўнага фігуранта гэтай вытворча-крымінальнай драмы — былы гендырэктар ЗАТ «ХК «Пінскдрэў» Ларан Арынч схаваўся ад следства.

У кастрычніку 2010 адбыўся выбух на ўчастку па вытворчасці драўняных паліўных гранул. Пацярпеў 21 працаўнік прадпрыемства: 2 чалавекі загінулі на месцы, яшчэ 12 памерлі ў бальніцах. Пяцёра пацярпелых засталіся інвалідамі. Шкода склала амаль 4 мільярды рублёў.

Пракуратура Пінска распачала крымінальную справу па частцы 2 артыкула 302 КК РБ («Парушэнне правілаў бяспекі на выхаваннебеспечным прадпрыемстве, што пацягнула па неасцярожнасці смерць чалавека з прычыненнем шкоды ў асабліва буйным памеры»). Крыху пазней гэта крымінальная справа была прынятая да вытворчасці і канчаткова расследаваная Генеральнай пракуратурай. Справа налічвае 56 тамоў.

Справа шулаецца Брэсцкім абласным судом, перад якім у якасці абвінавачаных паўсталі былы галоўны інжынер ЗАТ «Холдынгавая кампанія «Пінскдрэў» Уладзімір Шастакоў, былы дырэктар СТАА «Пінскдрэў-ДСП» Леанід Логвін і былы галоўны інжынер гэтага ж прадпрыемства Ігар Логвін. Леанід Логвін абвінавачваецца па частцы 2 артыкула 428 («Службовая халатнасць», санкцыя — да 5 гадоў пазбаўлення волі), двум іншым інкрывінавалася частка 3 артыкула 304 («Парушэнне правілаў пажарнай бяспекі», да сямі гадоў пазбаўлення волі). Паводле звестак Naviny.by, Уладзімір Шастакоў віны не прызнаў, а Леанід Логвін і Ігар Логвін прызналі віну часткова.

АЛЕГ КАЧАН

Задача на летнюю лонданскую Алімпіяду 2012 года, якая раней была пастаўлена перад беларускімі спартсменамі, застаецца ранейшай — заваяваць 25 медалёў, у тым ліку 5 залатых. Пра гэта заявіў міністр спорту і турызму Алег Качан 9 студзеня на прэс-канферэнцыі ў Мінску.

«Усё гэта рэальна. На гульнях у Афінах у 2004 годзе мы заваявалі 15 медалёў, аднак пры гэтым яшчэ дзесяць спартсменаў занялі чацвёртыя месцы. У 2008 годзе ў Пекіне мы заваявалі 19 медалёў, з іх чатыры залатых. Так што задачы на Лондан рэальныя», — цытуе Алега Качана БелаПАН.

Качан паведаміў, што беларускія спартсмены ўжо заваявалі 103 алімпійскія ліцэнзіі ў 18 відах спорту. Яшчэ плануецца заваяваць 80–100 ліцэнзіяў. Качан таксама заявіў, што няма праблем з бюджэтным фінансаваннем падрыхтоўкі спартсменаў да алімпійскіх гульняў. Паводле яго слоў, ні адзін трэнеральны збор сарваны не быў.

ПАЛІТЫКА

▶ АЗБУКА ПАЛІТАЛОГІІ

УДЗЕЛЬНІЧАЦЬ НЕЛЬГА
БАЙКАТАВАЦЬ

Сяргей НІКАЛЮК

**Часам ад правільна абранага
месца для пастановкі коскі
залежыць не толькі жыццё
пэўнага чалавека, але і
накірунак развіцця краіны.**

У чарговы раз пачну з цытаван-
ня ўлюбёнага аўтара: «*Говорят:
самые счастливые люди — те,
кто слишком занят, чтобы ду-
мать об этом. Так давайте не
рассуждать, а творить свое
счастье*». Вось такое пажаданне
асабіста я (зрэшты, як і астатнія
жыхары рэспублікі) атрымаў у
навагоднюю ноч.

Дзейнічаць без развагаў — гэта
наша нацыянальная забава. Вялі-
кую частку мінулага года ўсе мы
мелі магчымасць назіраць, як гэ-
тым займаліся ўрад і Нацбанк, якія
адной рукой укідвалі ў эканоміку
эмсіійныя грошы, а другой спраба-
валі стабілізаваць курс рубля.

У свой час быў папулярны анек-
дот пра малпу і прапаршчыка, які
заканчваўся словамі: «А што тут
думаць, трэсці трэба!» Я ўспомніў
пра яго невыпадкова. У верасні
парламенцкія выбары, і па трады-
цыі, што даўно склалася, апазіцыя
павінна вызначыцца з фарматам
свайго ўдзелу ў іх. Варыянтаў, як
заўсёды, два: удзельнічаць ці не
ўдзельнічаць (байкатаваць). У
кожнага варыянту ёсць прыхіль-
нікі і апаненты, якія адстойваюць
сваю рацыю з перакананасцю ле-
гендарнага прапаршчыка.

«Яны ніколі не адмовяцца»

Палітыка — гэта мастацтва маг-
чымага. Такім чынам, перш чым
прыняць нейкае палітычнае рашэн-
не, неабходна вызначыцца з грані-
чнымі ўмовамі. У палітыцы яны
задаюцца грамадствам. Беларускае
грамадства можа знаходзіцца ў
двух станах: спячым і ўзрушаным.
У XX стагоддзі стан узрушанасці
назіраўся ўсяго тройчы: у 1905, 1917
і напачатку 1990-х гадоў.

Натуральна, што кожнаму
стану павінна адпавядаць свая
стратэгія апазіцыі. Гэта добра
разумеў Ленін. Насуперак рас-
паўсюджанаму меркаванню,
большую частку свайго свядома-
га жыцця правадзіў сусветнага
пралетарыяту «барацьбой з рэжы-
мам» не займаўся. Не марнаваў
ён часу і на асвету, а тым больш
на агітацыю «большасці» (павод-
ле перапісу 1987 года расійскае
грамадства на 87% складалася

з сялян). Усю сваю энергію і
інтэлект будучы кіраўнік пера-
можнай рэвалюцыі факсаваў
на «меншасці», з прасунутых
прадстаўнікоў якой ён фармаваў
партыю «новага тыпу».

У тым, што выбараў у Бела-
русі няма, тлумачыць лідарам
апазіцыі і іх патэнцыйным прых-
ільнікам не трэба. Гэта аксіёма.
Чаму ж тады апазіцыя ўвесь час
прымае ў іх удзел, і з якой мэтай
улада іх арганізуе? Пачну з дру-
гога пытання.

Выбары рэгулярна праводзілі-
ся і ў СССР. Як жа без іх! «Мы жы-
вём, — тлумачыць амерыканскі
палітолаг Фарыд Закарыя, — у
дэмакратычную эпоху. Наогул,
не існуе сістэмы кіравання, якая
валодае б большай легітымнасцю».
Па гэтай прычыне Пол Пот і
кампанія, захапіўшы ўладу, на-
звалі сваю краіну Дэмакратычная
Кампучыя. Кхмерская рэспубліка
іх не задавальняла. Па ўсёй вера-
годнасці, палітычна нейтраль-
ная «шыльда» не забяспечвала
патрэбнага ўзроўню прыкрыцця
палітыкі генацыду.

Гульні ў імітацыю дэмакра-
тычных працэдур сёння шырока
распаўсюджаныя ў грамадствах,
якія не засвоілі ў поўным аб'ёме
дзяржаўную культуру з яе абстракт-
нымі ўяўленнямі пра законнасць
і права. Колькі б прадстаўнікі
апазіцыі ні казалі пра фальсіфі-
кацыі пры падліку галасоў, якія б
прыклады ні прыводзілі, тыповы
прадстаўнік «большасці» будзе
верыць у сумленнасць і справяд-
лівасць выбараў.

На побытавым узроўні гэты
феномен досыць дакладна пера-
даецца прыказкай: «Хоть плой в
глаза — все божья роса». Калі ж
з побытавага ўзроўню падняцца
на ўзровень «Азбукі паліталогіі»,
то давядзецца звярнуцца да
цытавання: «Фрагментаваная
свядомасць не ў стане самастойна
выпрацаваць усвядомленую аль-
тэрнатыву імітацыйна-прававой
і імітацыйна-дэмакратычнай

дзяржаўнасці — па той простае
прычыне, што ў ёй няма крытэраў
для распазнання імітацыйнасці»
(Ігар Якавенка, культуролаг).

У Савецкім Саюзе выбары пра-
ходзілі ў рэжыме плебісцытаў.
Кандыдаты блоку камуністаў і
беспартыйных у канкурэнтах не
мелі патрэбы. Але час не стаіць
на месцы. Сёння неабходны іншы
ўзровень імітацыі, без апазіцыі
тут не абыйсцяся. Адсюль тая за-
непакоенасць, з якой спадарыня
Ярмошына паспрабавала рас-
тлумачыць свавольным і някэм-
лівым апазіцыянерам іх месца ў
надыходзячым спектаклі: «Гэтага
не адбудзецца! Ніводная апазі-
цыйная партыя, ніводны рух не
змогуць тады існаваць далей. А
не змогуць яны існаваць далей,
таму што ў такім разе не будуць
атрымліваць сродкі з-за мяжы «на
падтрымку дэмакратыі», калі яны
не будуць удзельнічаць у выбарах.
Таму яны ніколі не адмовяцца».

Прыклады, абраныя выпадкова

«Сродкі з-за мяжы» — важны
аргумент супраць байкоту, але
не адзіны. На імітацыю выбараў
асобныя прадстаўнікі апазіцыі
ўжо не першы год адказваюць імі-
тацыйна свайго ў іх удзелу. Нічога
новага ў гэтым няма. Асноўны
механізм самаабароны савецка-
кага чалавека, выпрацаваны за
дзясцігоддзі жыцця ва ўмовах
дэмакратычнага па форме, але
рэпрэсіўнага па сутнасці палі-
тычнага рэжыму — гэта імітацыя
паслухмянасця. Яго сутнасць добра
перадае папулярная ў савецкі
час прыказка: «Дзяржава робіць
выгляд, што плаціць, мы робім
выгляд, што працуем». Нядзіўна,
што калі савецкага дзяржава раз-
валілася, то ахвотнікаў яе абара-
няць не знайшлося. Імітатары на
ўчынкі не здольныя.

Але, акрамя імітатараў, у апазі-
цыі прысутнічае і пэўная коль-
касць тых, хто шчыра верыць у

магчымасць дамагчыся змен праз
працэдуру выбараў. «Каляровыя
рэвалюцыі», справакаваныя ма-
савымі фальсіфікацыямі падчас
выбарчых кампаній, служаць ім
прыкладам. Пры гэтым не бярэ-
цца ў разлік, што для поспеху «ка-
ляровай рэвалюцыі» неабходны
цэлы букет фактараў, галоўным
з якіх з'яўляецца раскол сярод
кіроўнай эліты. Менавіта раскол
на вяршыні ўладнай «вертыкалі»,
як правіла, служыць трыгерам,
які запуская ланцужок, на першы
погляд, выпадковых падзей, што
пераводзяць грамадства са спяча-
га стану ва ўзбуджаны.

Нічога такога ў Беларусі пасля
1994 года не назіралася. Але, няг-
ледзячы на гэта, перад кожнай
выбарчай кампаніяй з'яўляюцца
энтузіясты, якія заяўляюць пра
свае рэальныя шанцы на перамо-
гу. У маёй камп'ютарнай бібліятэ-
цы ёсць тэчка «Апазіцыя», якая
змяшчае файл «Неадэкватнасць».
Вось толькі некалькі прыкладаў,
абраных выпадкова, без указання
аўтарства:

«Калі мы разам увечары пас-
ля выбараў выйдзем і будзем з
50 тысячамі беларусаў слухаць
вынікі выбараў, то я думаю, што
выбарчая камісія не будзе схіль-
ная фальсіфікаваць вынікі. Усё ж
такі людзі ўжо стаміліся».

«Людзей з пратэстнымі на-
строймі сёння на парадак больш,
чым пяць гадоў таму. А гэта
азначае, што якія б лічбы ні
намалывала ўлада, 19 снежня не
будзе пастаўлена кропка, а ўсяго
толькі коска».

«Мая задача — зрабіць так, каб
узяць 25% падтрымкі дэмакра-
тычных сіл і дадаць да іх столькі
ж людзей, якія не вызначыліся і
якія хацелі б змен у Беларусі».

«Я пайду на выбарах да канца
і да перамогі. Я адчуваю пад-
трымку людзей, адчуваю настроі
ў грамадстве і ўпэўнены нават не
ў тым, што мы можам перамаг-
чы, а ў тым, што мы пераможам
адназначна».

«Самае крыўднае палягае ў
тым, што ў Беларусі былі ўсе гэтыя
ўмовы напярэдадні выбараў 2006
года. І калі б не няўступлівасць і
неразумны эгаізм дэмакратычнай
кааліцыі, якая не мела перад выба-
рамі яркіх лідараў, з аднаго боку,
і не пераацэньванне сваіх сіл «ка-
зулінцамі» — з іншага, палітыч-
ная кампанія гэтага года магла б
мець зусім іншыя вынікі».

Апошнія выказванні нале-
жыць не палітыку, а прафесійна-
му палітологу. Я не магу ўстры-
мацца ад кароткага каментару:
прэзідэнцкія выбары 2006 года
прыйшліся на пік рэсурсавай
падтрымкі беларускай эканомікі
з боку Расіі, таму не дзіўна, што
ўзровень электаральнай пад-
трымкі «адзінага палітыка» ў
той год быў максімальны за ўсе
гады правядзення незалежных
сацыялагічных апытанняў.

У межах статыстычнай памылкі

Сярод прыхільнікаў удзелу ў
выборах ёсць і прагматыкі. Яны
не будуць напалеонаўскіх пла-
наў, мяркуючы, што з кожнай
падзеі можна здабыць некаторую
карысць. Курачка па зярнятку
збірае, дык чаму б не скарыстацца
дадзенай тэхналогіяй? Урэшце,
любячы выбары павялічваюць
мабілізацыйны градус у грамадстве,
грэх было б гэтым не скарыстацца
для прапаганды сваіх ідэй. «Акра-
мя таго, — мяркуе юрыст Сяргей
Балыкін, — удзел у палітычнай
кампаніі трэніруе каманды кан-
дыдатаў і мабілізуе актыўнастаў».

Пакінем па-за дужкамі прэзі-
дэнцкія выбары. Гэта асобная пес-
ня. Выбары ж парламенцкія, не
кажучы ўжо пра мясцовыя, даўно
праходзяць у «сумным рэжыме»,
а таму дадатковых магчымасцяў
для прапаганды кімсьці чаго-
небудзь не ствараюць. Сёння ў
пераважнай большасці беларусаў
няма непераадольных перашкод
для атрымання альтэрнатыўнай
інфармацыі. Пэўныя нязручнасці,
зразумела, маюць месца, але
яны другасныя. Грамадства, што
спіць, не спараджае попыт на
інфармацыю падобнага кшталту.
Праілюструю сказанае дадзенымі
«Левада-цэнтра»: у 1990 годзе
штодня чыталі газеты 64% рускіх,
а «практычна ніколі» — 5%. У 2009
колькасць першых зменшылася
да 11%, тады як колькасць другіх
павялічылася да 20%.

А зараз зойдзем на сайт
НСЭПД. У кастрычніку 2010 года
з рознай ступенню рэгулярнасцю
інтэрнэтам у Беларусі карысталася
38% насельніцтва старэй за 18
гадоў. Прыклад рэйтынг папуляр-
насці найбольш наведвальных
грамадска-палітычных сайтаў:
«Хартыя-97» — 0,8%, «Беларускі
партызан» — 0,5%, сайты палі-
тычных партый — 0,3% (статы-
стычная памылка — 3%).

Што да байкоту, то, па мерка-
ванні майго цёзка, з яго дапамогай
нельга дасягнуць ніводнай з дэ-
ларуемых апазіцыяй палітычных
мэтаў. Байкот ніяк не дапаможа
палітычным зняволеным. Байкот
не паўплывае на прызнанне вы-
нікаў выбараў і дазволіць уладзе
ў чарговы раз фактычна прызна-
чыць парламент, не звяртаючыся
да фальсіфікацый.

Што тут можна запярэчыць?
Сапраўды, ніводнай з пераліча-
ных вышэй мэтаў пры дапамозе
байкоту дасягнуць нельга, але ж
адкуль вынікае, што спіс мэтаў
немагчыма пашырыць?

(Працяг будзе)

▶ **ІМПАРТАЗАМЯШЧЭННЕ****ДАЕШ БЕЛАРУСКІ ДОЛАР!**

Вольга ХВОІН

Паводле афіцыйных дадзеных, гандлёвы дэфіцыт за 11 месяцаў мінулага года склаў 4,8 мільярда долараў, а імпартаёмістасць айчыннага ВУП — 75%. І Аляксандр Лукашэнка нядаўна запатрабаваў ад прэм'ера Міхаіла Мясніковіча рашучых дзеянняў па абмежаванні імпарту.

У выніку быў хутка распрацаваны і прыняты план замены імпартных тавараў таварамі айчыннай вытворчасці. За кожны від тавару будзе адказваць ведамства, прызначанае ўрадам.

Для канкрэтыкі прывядзем дадзеныя з плану ўраду. Міністэрству прамысловасці даручана забяспечыць пастаўку 10 000 імпартазамышчальных прасаў, 7 000 фенаў, 400 тысячч энергазберагальных люмінесцэнтных лампаў, 7 тысячч парасонаў, 20 тысячч гадзіннікаў і 1 тысяччч фрэзерных грабель.

Белнафтахім мусіць паклапаціцца пра імпартазамышчэнне 7 тысячч кошыкаў для бялізны, 7 тысячч скрыняў для цацак і сінтэтычных пральных сродкаў.

Мініфармацыі адказвае за імпартазамышчэнне пазлаў (тысяча штук). Мінфін — за пастаўку тэчак-рэгістратараў (10 тысячч штук) і паперы для факса (50 тысячч штук). Беллегпрам забяспечыць выпуск 10 тысячч пагонных метраў зашпількі «маланка», 250 дзіцячых універсальных каліасак, 1,5 тысячч шапак з натуральнага футра, а таксама тканін, адзення, трыкатажу і інш.

У гэтым спісе падгузнікі, парфума, гігіенічныя пракладкі, скутэры, настольныя гульні, яйкі полья (адназначны фаварыт ва ўсіх, хто чытае дакумент), яны ж

аналаг «кіндэр-сюрпрыза», шматслаёвыя батончыкі, дзіцячыя гіпаалергенныя сухія сумесі, шакаладныя дражэ, жавальныя цукеркі ды інш.

У дакуменце агаворана, што «спажывецкія характарыстыкі названых тавараў павінны забяспечваць іх канкурэнтаздольнасць, адпавядаць лепшым сусветным аналагам з улікам прапаноў Мінгандлю».

У 2007 годзе ўжо была прынятая Пастанова савету Міністраў №28 «Аб некаторых пытаннях вытворчасці і пастаўкі на ўнутраны рынак імпартазамышчальных спажывецкіх тавараў». Адпаведныя заданні атрымалі ці не ўсе міністэрствы і ведамствы. Пры гэтым у дакуменце падкрэслівалася, што «асвойваемыя тавары павінны адпавядаць лепшым імпартным аналагам па спажывецкіх уласцівасцях, тэхнічных характарыстыках, выконваемым функцыях, дызайне, упакоўцы і цэнавым фактарам». У спісе на імпартазамышчэнне, у прыватнасці, называліся аўтамабілі легкавыя (2 тысячч штук), барбекю перасоўныя (500 штук), ганталі (1000 штук), кампактныя фотакамеры (15 тысячч штук), рыдлёўкі (8 тысячч штук), МР-3 плэеры (10 тысячч штук), кандыцыянеры, нажніцы і многае іншае.

Ні ў якім разе не аспрэчваючы той факт, што трэба развіваць працоўныя месцы, вытворчасць у краіне, усё ж трэба паставіць пад сумнеў гэтыя праграмы — іх эфектыўнасць, мэтазгоднасць і ўвогуле рацыянальнасць. Найперш трэба адзначыць, што шэраг тавараў, якія маглі б канкураваць з імпартнымі аналагамі, беларускія вытворцы так і не навучыліся рабіць, хаця і ўзяліся за справу. Напрыклад, нажніцы для краўцоў у краме вам параяць набыць кітайскія — кошт аднолькавы, а якасць лепшая. Пральныя сродкі, прадметы гігіены таксама саступаюць па сваёй якасці, тэму можна працягнуць. А выпадак з «імпартазамышчэннем»

манітораў — калі пад налёпай «Інтэграл» выявіўся лагатып Асер — увогуле мусіць увайсці ў гісторыю айчыннай эканомікі.

«Імпартазамышчальныя кубікі, з якіх трэба складаць карцінкі, падарылі нам на новы год 10 хвілінцішынні. Малюнкi сталіся незбіраемымі (часткі малюнка не было, а частка дублявалася), а дзіця не чакала такой «засады» і аслупянела перакладвала элементы. З нецярпеннем чакаем пазлаў!» — пішуць на адным з беларускіх інтэрнэт-форумаў.

Адміністрацыйныя меры барацьбы супраць імпарту прыводзяць да непрыхаванага пратэкцыянізму і лабіравання інтарэсаў дзяржаўных прадпрыемстваў з боку органаў дзяржаўнага кіравання. У выніку якасць імпартазамышчальнай прадукцыі, яе кошт істотна саступаюць замежным канкурэнтам. І ўвогуле, імпартазамышчэнне ў Беларусі найчасцей выглядае як з тым маніторам «Інтэграл» — сыравіну, камплектуючыя закупілі за мяжой, нешта дазбірлі тут і налёпку пераклеілі.

Ці думалі ўвогуле аўтары гэтай праграмы пра эканамічную выгоду ад вытворчасці «250 дзіцячых універсальных каліасак»? Каб адкрыць такое канкурэнтаздольнае прадпрыемства, трэба закупіць адпаведнае абсталяванне, набыць сучасную тэхналогію, матэрыялы і мець аб'ём вытворчасці ў дзясяткі тысяч, а не ў 250 штук.

Увогуле, калі ўрэшце даць свабоду бізнэсу, стварыць нармальны ўмовы і рэальную падатковую сістэму, то ахвочых выпускаць шакаладныя дражэ і суценкі будзе чарга. Беларусы — прадпрыемальныя людзі і з галавою на плячах!

Але пакуль будучы дзірэктывыя планы на паперы і падобныя разнарадкі, то хіба што можна параіць пад маркай праграмы імпартазамышчэння выпускаць долары — ідэальны варыянт!

ВЫСЯКАЮЦЬ ЧАРГОВЫ ПАРК

Вольга ХВОІН

У сталіцы пачалі высякаць парк 40-годдзя Кастрычніка, на яго месцы плануецца пабудаваць гатэль і забавляльны комплекс «Пекін». Жыхары Мінска паўсталі ў абарону парка. Іх падтрымала Мінпрыроды.

На месцы парка 40-годдзя Кастрычніка ў цэнтры Мінска плануецца пабудаваць гатэль і забавляльны комплекс «Пекін». Для гэтага парк вырашана высекчы амаль цалкам. «Пекінам» будучы кіраваць кітайцы, і знаходзіцца ён будзе ў кітайскай уласнасці. Участак зямлі вылучаны інвестару бясплатна, для будаўніцтва «Пекіна» прадастаўлены асаблівыя льготы, зацверджаны ўказам Лукашэнкі. Гасцініца будзе да чэмпіянату свету па хакеі 2014 года.

Напрыканцы мінулага года рабочыя «Зелянбуда» паспелі ссекчы 15 дрэў парка 40-годдзя Кастрычніка. А ўсяго праект будаўніцтва гатэльнага комплексу «Пекін» прадугледжвае знішчэнне больш як 300 дрэў і забудову каля 70% тэрыторыі парка.

Жыхары Мінска ад 27 снежня збіраюць подпісы за адмену будаўніцтва і дзяжураць у парку.

Нечакана Міністэрства прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя Беларусі падтрымала пазіцыю мінчан — парк мусіць быць максімальна захаваны. Адпаведны ліст за подпісам кіраўніка Мінпрыроды Уладзіміра Цалко адпраўлены 10 студзеня на імя старшыні Мінгарвыканкама Мікалая Ладуцкі.

Як паведаміла прэс-сакратар Мінпрыроды Алена Пенязь, у лісце значаеца, што праект дэталёвага планавання тэрыторыі ў межах вуліц Ульянаўская, Першамайская, Пуліхава, Смаленская і Леніна прадугледжваў стварэнне парка імя 40-годдзя Кастрычніка агульнай плошчай 7,6 гектара з дапушчальнай забудаванасцю да 40%.

У складзе гэтага плана схема забудовы не распрацоўвалася, не былі вызначаны аб'екты, плануемыя да размяшчэння ў праектаваных межах. Архітэктурны праект забудовы згаданай тэрыторыі на дзяржаўную экалагічную экспертызу не паступаў. Участак пад будаўніцтва новага гатэля выдзелены ўнутры парка, што не дазваляе захаваць яго нават часткова.

Алена Пенязь паведаміла, што раней па прапанове Мінп-

рыроды гарадскімі ўладамі былі прынятыя рашэнні аб адмене будаўніцтва рэстарана на тэрыторыі гэтага парка, а таксама аб недапушчэнні руху ў ім аўта транспарту.

Для вырашэння гэтай і некаторых іншых праблем Мінпрыроды прапаноўвае Мінгарвыканкаму прапесці нараду з удзелам зацікаўленых дзяржорганаў і арганізацый.

Апроч зялёнай зоны, жыхары прылеглых раёнаў ахоўваюць парк і як гістарычную каштоўнасць. Парк 40-годдзя Кастрычніка месціцца на памятным месцы, дзе да вайны быў гарадскі іпадром, а ў ліпені 1944 годзе прайшоў знакаміты Парад партызан. Гэты парад лічыцца найважнейшай падзеяй як у гісторыі беларускай партызанкі, так і ў гісторыі вызвалення Беларусі. На гэтым месцы каралі смерцю спачатку беларускіх падпольшчыкаў, а потым нямецкіх палонных.

Мясцовыя жыхары некалькі месяцаў спрабуюць абараніць парк, звяртаючыся ў розныя інстанцыі, у тым ліку і ў Міністэрства прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя, да дэпутатаў, і ў мясцовыя адміністрацыі. 31 снежня яны накіравалі адкрыты зварот кіраўніку Беларусі Аляксандру Лукашэнку, пад якім сабралі 412 подпісаў, у тым ліку ветэранаў вайны.

Праз дарогу ад парка знаходзіцца недабудаваны карпусы завода Кірава. Аднак кітайскі інвестар не хоча размяшчаць там свой гасцінічны комплекс.

Пакуль няма праектнай дакументацыі комплексу «Пекін». Для пачатку будаўніцтва яна не з'яўляецца неабходнай для інвестара ў адпаведнасці з Дэкрэтам №10. Аднак узнікаюць цалкам абгрунтаваны сумневы ў тым, што на гэтым месцы будзе пабудаваны менавіта пяцізоркавы гатэль. Для пяцізоркавага гатэля неабходная адпаведная транспартна-камунакацыйная інфраструктура, якой няма ў гэтай мясцовасці і якую з-за ўмоваў складана спраектаваць і пабудаваць да 2014 года. Абавязковай умовай для сучаснага пяцізоркавага гатэля з'яўляецца панарама з акна. Калі кітайскі інвестар выводзіць вокны свайго аб'екта на прамысловую звалку, а не на стары парк, ці сапраўды ён плануе пабудаваць пяцізоркавы гатэль?

Р.С. Шаноўныя чытачы, калі і ў вашым горадзе высякаюць парк пад будоўлі, напішыце нам пра гэта!

▶ **ЖКГ****ТАРЫФЫ РАСТУЦЬ, А ЗАРОБКІ...**

Вольга ХВОІН

Міністэрства энергетыкі і ўрад Беларусі прапануюць увесці ліміт спажывання электраэнергіі ў месяц. Але маюць розныя погляды на верхнюю планку расхода электрычнасці, што аплачваецца па мінімальным тарыфах.

Урад прапанаваў увесці для грамадзян дыферэнцыраваныя тарыфы на аплату электраэнергіі. Так, плануецца увесці норму спажывання электраэнергіі на аднаго чалавека ў 107 кВт/г, на двух чалавек — яшчэ плюс 30 кВт/г, і гэтак далей на кожнага наступнага члена сям'і. Паводле задумы ўрада, лімітаваная электраэнергія будзе аплачвацца па льготных тарыфах, а электраэнергія, спажытая звыш ліміту, — па сабекошце.

У Мінэнерга палічылі такія нормы непрымальнымі і прапанавалі свой варыянт. Пра гэта гаворыцца ў лісце «Белэнерга», апублікаваным у газеце «Звязда».

«Міністэрствам энергетыкі падрыхтавана дакладная запіска ва ўрад. Там гаворыцца, што агульны прапановы па ўвядзенні лімітаў на спажыванне насельніцтвам электраэнергіі яно лічыць непрымальным. Больш таго, гэтыя прапановы цяпер наогул нельга ажыццявіць», — гаворыцца ў лісце.

Міністэрства энергетыкі прапанаваў увесці ліміт на кожнага абанента, з якім заключаны дагавор, і ўсталяваць іншыя нормы спажывання электраэнергіі. У выпадку, калі дом абсталяваны газавай плітой, ліміт складзе 150 кВт/г у месяц, калі электраплітой — 250 кВт/г у месяц. Пры гэтым колькасць асоб, што фактычна працягваюць у жылым памяшканні, у разлік прымацца не будзе. Таксама міністэрствам прапануецца не ўводзіць дыферэнцыраваныя ліміты для гарадскіх і сельскіх жыхароў.

Беларускія ўлады, відавочна, вырашылі пераходзіць на рыначныя коштны аплаты камунальных паслуг. Але датычна рэсурсаў пакуль усё падводзіцца пад ідэю эканоміі. Ужо ўведзеныя нормы спажывання вады па льготных тарыфах: 140 літраў у суткі на чалавека (або 4,2 кубаметра ў месяц) з разліку 1 кубаметра за 890 рублёў. Кожны залішні кубаметр аплачваецца па цане 2546 рублёў. Льготны тарыф разлічваецца ў адпаведнасці з колькасцю жыхароў, прапісаных у кватэры.

Атрымліваецца, што цяпер сям'і не выгодна жыць у кватэры, дзе прапісаны, напрыклад, адзін чалавек. Асабліва гэта ўдарыла па кішэні людзей, якія здымаюць кватэру. Ды і суткавы ліміт у 140 літраў вады на чалавека не такі і раскошны — ванну кожны дзень прымаць па льготным тарыфе не атрымаецца.

Паказальна, што асабліва эканоміць людзі наўрад ці пачалі, але аплата камунальных паслуг павялічылася.

ГРАМАДСТВА

▶ ПРАВЫ ЧАЛАВЕКА

КДБ СУПРАЦЬ МФ

Вольга ХВОІН

Сябры міжнароднай моладзевай арганізацыі «Малады фронт» (зарэгістраваная ў Чэхіі) заяўляюць, што апошнім часам да іх павялічылася цікаўнасць з боку спецслужбаў. Актывістаў прымушаюць да супрацоўніцтва з КДБ, пагражаючы фізічнай расправай.

Маладыя людзі, якія былі затрыманымі ў сталіцы 19 снежня 2011 года і адбывалі адміністрацыйны арышт у Цэнтры ізаляцыі правапарушальнікаў у Мінску на Акрэсціна, расказалі, што ў час арышту да іх прыходзілі прадстаўнікі Камітэта дзяржбяспекі і схілялі да супрацоўніцтва.

Так, актывіст «Маладога фронту» Міхаіл Мускі паведаміў, што да яго шэсць разоў прыходзілі людзі, якія прадстаўляліся супрацоўнікамі КДБ. «Яны прапанавалі мне прадаставіць нумары грантаў, якія нібыта атрымлівае МФ, прапанавалі падпісаць паперу аб неразгалашванні, пагражалі тым, што цяпер у камеру ўваруцца «маскі-шоў» і мяне паб'юць. Але на гэтыя прапановы я адказаў адмовай», — распавёў Мускі.

Па словах Дзмітрыя Крымянецкага, яго пра дзейнасць «Маладога фронту» і пра кіраўнікоў

арганізацыі таксама ў ізалятары на Акрэсціна распыталі людзі, якія назваліся супрацоўнікамі КДБ. «Яны казалі, што могуць адправіць мяне на службу ў армію. На што я ў адказ ім сказаў, што ў арміі ўжо адслужыў. Тады яны пачалі гаварыць пра родных, што створаць маёй маці праблемы на працы. Я ім адказаў, што маці выходзіць на пенсію. Яны заявілі, што зараз паклічуць АМАП. Я сказаў: «Завіце». На гэтым усё скончылася», — распавёў Крымянецкі.

Былы палітвязень Уладзімір Яроменак (быў асуджаны за падзеі на Плошчы ў 2010 годзе) распавёў, што пасля арышту да яго таксама прыходзілі людзі, якія прадстаўляліся супрацоўнікамі КДБ. «Мне казалі, што я знаходжуся пад прафілактычным наглядам. І папросту магу пайсці адбываць пакаранне ў турму, калі не пагаджуся на супрацоўніцтва. З размоў

стала ясна, што да ўсіх маладафронтаўцаў прыходзіць адзін і той жа чалавек, які прадстаўляецца Раманам. Пасля выхаду з ізалятары на Акрэсціна я даведаўся, што мяне адлічылі з БДУР», — сказаў Яроменак. Акадэмічных запазычанасцяў у яго не было.

Кіраўніцтва БДУР дазволіла аднавіцца на вучобе пасля таго, як Уладзіміра вызвалілі па амністыі з калоніі. Нагадаем, калі Уладзімір Яроменак адбываў пакаранне за ўдзел у мітынгу 19 снежня 2010 года ў Мінску, да яго прыйшлі людзі, якія не прадставіліся, і сказалі: «Вось, Валодзя, ёсць магчымасць напісаць прашэнне аб памілаванні. Але ён пагадзіўся напісаць толькі: «Прашу вызваліць мяне ад далейшага адбыцця пакарання». Віну сваю ён не прызнаваў.

Адзін з лідараў «Маладога фронту» Мікалай Дземідзенка не выключае, што цяпер спецслужбы

збіраюць інфармацыю аб арганізацыі і яе актывістах. Магчыма, улады рыхтуюць судовы працэс супраць людзей, якія маюць дачыненне да «Маладога фронту».

Намесніца старшыні «Маладога фронту» Наста Палажанка не адмаўляе — такая ўвага ўплывае на дзейнасць арганізацыі. «Складана арыентавацца, калі твой кожны крок вядомы. Мы ўчора распавялі журналістам пра прэс-канферэнцыю, не агаворваючы падрабязнасці, а хлопцам тэлефанавалі і папярэджвалі, маўляў, думайце, што будзеце гаварыць. Гэта сведчыць аб тым, што «Малады фронт» не ўдалося знішчыць пасля спробы ў 2007 годзе, у 2011 годзе. Я думаю, яны не арыентуюцца, адкуль прыходзіць новыя людзі», — гаворыць намесніца старшыні МФ.

Наста Палажанка прызналася, што цяперашняя сітуацыя надзвычай непрыемная, бо «камітэцкі ўжо пераходзіць усе межы»: «Яны шукаюць новыя метады ўплыву, пазбаўляюць працы, вучобы, правакуюць канфлікты з роднымі. Страшна, што ў XXI стагоддзі гэта працягваецца. Нічога не мяняецца: пра што пісаў Васіль Быкаў, тое ж бачым і зараз. Публічнасць — адзіны метада, каб гэта перакрэсліць. Прынамсі я спадзяюся на гэта».

Як паводзіць сябе ў сітуацыі, калі да вас прыйшлі з КДБ і прымушаюць падпісаць паперы аб супрацоўніцтве, распавядае праваабаронца, былы следчы Алэг Волчак:

— Апошнім часам зафіксавана многа выпадкаў, калі людзі прызнаюцца, што падпісалі паперы аб супрацоўніцтве з Камітэтам дзяржбяспекі Беларусі. І лагічна, што ў іх з'яўляюцца пытанні, ці не будзе адміністрацыйнай, кры-

мінальнай або грамадзянскай адказнасці за разгалашванне гэтага факту. У нас ёсць Законы «Аб апэратыўна-вышуковай дзейнасці», «Аб Камітэце дзяржбяспекі». Там сапраўды сказана, што грамадзяне могуць на добраахвотнай аснове з мэтай раскрыцця злачынстваў падпісваць такую дамову і маюць права на матэрыяльную кампенсацыю такіх паслуг.

Такім чынам, найперш мусіць быць добраахвотная ініцыятыва чалавека. Калі да гэтага прымушаюць, то можна гаварыць аб фактах незаконных дзеянняў, аб перавышэнні службовых паўнамоцтваў. Істотна і тое, што мэтай падобнага супрацоўніцтва мусіць быць выкрыццё злачынстваў, а не палітычны пераслед. То бок, калі вышукваць і здаваць інфармацыю пра тое, хто куды паехаў, хто што кепскае сказаў пра ўлады, то атрымліваецца палітычны вышук. На падобныя «размовы» ў КДБ трэба хадзіць са сваяком, юрыстам ці сваім грамадскім прадстаўніком. Абсалютна нармальна адмовіцца ад такой сустрэчы.

Важкі момант: падобныя выпадкі ціску трэба агучваць публічна! Пісаць лісты пра тое, што прашу разарваць дамову, не трэба. Дастаткова публічна заявіць пра сваю адмову супрацоўнічаць са спецслужбамі.

Для чаго ўвогуле гэта робіцца? Атрымаць чарговае званне, магчыма, выканаць план па вярбоўцы інфарматараў. Але з прафесійнага погляду робіцца гэта ў Беларусі няправільна. Часта гэтым займаюцца маладыя, маладасведчаныя людзі. Таму так шмат правалаў з-за непрафесіяналізму спецслужбаў. Вельмі добра, што ўжо многа людзей публічна заявілі пра сваю адмову супрацоўнічаць з КДБ.

ПАЛІТВЯЗНЯМ УЗМАЦНЯЮЦЬ ПАКАРАННЕ

Вольга ХВОІН

Напрыканцы студзеня суд будзе вырашаць ці пераводзіць палітвязня Мікалая Аўтуховіча з калоніі ў турму. Мікалаю Статкевічу ўжо змянілі ўмовы ўтрымання на больш жорсткія і перавялі ў Магілёўскую турму.

Адміністрацыя Івацэвіцкай калоніі, дзе Мікалай Аўтуховіч адбывае пакаранне, ініцыявала справу аб пераводзе яго ў турму за парушэнне ўнутранага рэжыму. Апошні месяц Мікалай з гэтай жа прычыны правёў у памяшканні камернага тыпу (ПКТ).

Ваўкавыскі прадпрымальнік, былы афганец Мікалай Аўтуховіч асуджаны на 5 гадоў і 2 месяцы калоніі ўзмоцненага рэжыму нібыта за незаконнае захоўванне і перавозку пяці патронаў і паліўнічай стрэльбы. Праваабарончая арганізацыя «Міжнародная амністыя» прызнала Аўтуховіча вязнем сумлення. Праваабаронцы і сам Аўтуховіч мяркуюць, што гэтая справа была распачата з-за ініцыятывы Аўтуховіча па зборы карупцыйных матэрыялаў на чыноўнікаў Гродзенскай вобласці.

Адной з прычынаў канфлікту з адміністрацыяй калоніі была спроба перавесці Аўтуховіча ў іншы атрад без важкіх на тое пад-

стаў. Праваабаронца Алэг Волчак распавёў, што пасля выхаду з ПКТ вязня пераводзіць у 12-ты атрад. Увесь час Мікалай знаходзіўся ў 13-м атрадзе, у яго склаліся адносіны з іншымі людзьмі і нават з'явіўся ўплыў. Ідэю перавесці яго ў іншы атрад Аўтуховіч успрыняў з пратэстам і запатрабаваў абгрунтаванне для пераводу. «Што такое для зняволенага пераводы па атрадах?», — гаворыць Волчак. — Складваецца сярод асуджаных меркаванне, што калі чалавек перакідваюць з атраду ў атрад, значыць ёсць праблема — даносіць кіраўніцтву калоніі, мае канфлікты з вязнямі ці нешта яшчэ. Важны момант: калі чалавек дабіўся павагі ад асуджаных, то ён мусіць адстойваць свой

гонар. У выніку нашла каса на камень, і Аўтуховіча на месяц перавялі ў памяшканне камернага тыпу і ўвялі абмежаванні».

На пачатку года ў Мікалая мусіла быць спатканне з жонкай, ён гэтага вельмі чакаў, але сустрэчу адмянілі. Абмежавалі суму грошай, на якую можна набываць тавары ў тутэйшай краме, адмовілі ў прадуктовых перадачах.

Аўтуховічу прад'явілі прэтэнзіі, што ён злосны парушальнік, бо адмаўляецца хадзіць у сталовую. Але справа ў тым, што Мікалаю праблематычна тую ежу перажоўваць, да таго ж у яго праблемы са страўнікам. І ён харчаваўся з перадачаў, якія яму прывозіла жонка, сам сабе нешта

гатаваў. Праваабаронцы накіравалі скаргу пракурору Брэсцкай вобласці (ён таксама быў афганец), але адказу пакуль няма.

Ціск на Аўтуховіча павялічыўся восенню, на яго пачалі з лобой нагоды складаць дысцыплінарныя пратаколы. Дарэчы, Аўтуховіч дагэтуль не падпісаў паперу аб гатоўнасці супрацоўнічаць з адміністрацыяй калоніі, стаць на шлях выпраўлення. Але Мікалай шматкроць заяўляў, што ён нічога не парушаў, адпаведна і выпраўляцца, каяцца яму няма ў чым. Праблема ў тым, што без подпісу гэтай паперы немагчыма ўмоўна-датэрмінова выйсці на свабоду. Але Волчак, які добра ведае Мікалая Аўтуховіча перакананы, што той ніколі не падпіша падобных папер.

Праваабаронца таксама расказаў, што былі спробы справакаваць Мікалая на бойку, але ён пісаў, што трымае сябе ў руках і не збіраецца весціся на падобныя хітрыкі. Не так даўно з'явілася інфармацыя, што Мікалай парэзаў сабе вены. Волчак падкрэслівае, што гэта быў вымушаны крок, каб захаваць сябе ў турэмных умовах, але ні ў якім разе не намер скончыць жыццё самагубствам.

«Я ведаю, што Мікалай вельмі любіць жыццё. І той факт, што ён парэзаў сабе вены, — гэта не знак стомы, а, як ён сам пісаў у адным з лістоў, метада абараніць свой гонар. Ён ведае, што яго імя ў спісе палітзняволеных, што

свет пра яго памятае. Больш таго, ёсць людзі, якія дапамагаюць яго жонцы матэрыяльна. І гэта дадае Мікалаю аптымізму. Я нагадаю, што Мікалай прасіў пісаць яму лісты, пісаць пра ўсё, каб была магчымасць пераклачыць магі на іншае жыццё», — падкрэслівае праваабаронца Алэг Волчак.

Перавод у турму — гэта больш жорсткае пакаранне, бо ў калоніі асуджаным могуць працаваць, перамяшчацца па тэрыторыі, дыхаць паветрам. У турме чалавек увесь час знаходзіцца ў камеры і выходзіць толькі на кароткія прагулкі.

На гэтым тыдні экс-кандыдату ў прэзідэнты Беларусі Мікалаю Статкевічу прысудзілі перавод на турэмны рэжым адбывання пакарання. Такое рашэнне прыняў суд у шклоўскай калоніі № 17, дзе адбывае пакаранне палітык. Судзіў Статкевіча суддзя Віталь Волкаў.

Нагодай для больш жорсткага пакарання Статкевічу стала афіцыйнае прадстаўленне адміністрацыі шклоўскай калоніі, у якім сказана, што асуджаны палітык «не стаў на шлях выпраўлення», «да ўмоўна-датэрміновага вызвалення не імкнецца» і пасля адбывання пакарання мае намер «праводзіць злачынны спосаб жыцця».

Фармальнай прычынай для абвінавачвання Статкевіча стала тое, што ён знаходзіўся без біркі з нумарам зняволенага на адзённі, а таксама не ўказаў у спісе аса-

ТЭЛЕТЫДЗЕНЬ

8

18 СТУДЗЕНЯ, СЕРАДА

1
БЕЛАРУСЬ

06.00, 07.05, 07.35, 08.10, 08.35 Добрай раницы, Беларусь!
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 23.00 Навіны.
07.30, 08.30 Дзелавое жыццё.
09.10 Гістарычная драма «Справа гастронама №1» (Расія). 1-я серыя.
10.05 Серыял «Маруся». 2-я серыя.
11.00 Серыял «За ўсё табе дзякую» (Расія -Украіна). 2-я серыя.
12.10 Сфера інтарэсаў.
12.35 «Дочкі маёй вочы». Відэафільм.
13.15 Драматычны серыял «Вар'яты» (ЗША). 2-я серыя.
14.10 «Перазагрузка». Моладзевая ток-шоў.
15.10, 19.15 Навіны рэгіёна.
15.25 Актуальнае інтэрв'ю.
15.40 «Усё як мае быць!» Забаўляльная праграма.
16.10 Эпоха. Падзеі і людзі.
16.55 Серыял «Маруся». 3-я серыя.
17.45 Серыял «За ўсё табе дзякую» (Расія -Украіна). 3-я серыя.
18.45, 01.10 Зона Х.
19.30 Зямельнае пытанне.
19.55 Гістарычная драма «Справа гастронама №1» (Расія). 2-я серыя.
21.00 Панарама.
21.40, 01.25 Дзень спорту.
21.50 Адмысловы рэпартаж АТН.
22.05 Драматычны серыял «Вар'яты» (ЗША). 3-я серыя.
23.20 Камедыяная меладрама «Жанчыны» (ЗША).

06.00, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 20.30, 23.10 Нашы навіны.
06.05 АНТ прадстаўляе: «Наша раница».
09.05 «Жыць здорава!».
10.05 «Права на абарону».
11.05 Навіны спорту.
11.10 «Бедная Насця». Шматсер. фільм.
12.00 Шматсерыйны фільм «Шлюб па завяшчанні. Вяртанне Сандры».

13.05 Навіны спорту.
13.10 «Хачу ведаць».
13.40 «Кантрольны закуп».
14.10 «Модны прысуд».
15.10 «Заручальны пярсцёнак». Шматсерыйны фільм.
16.10 Навіны спорту.
16.15 «Зразумець. Прабачыць».
17.00 «Давай пажэнімся!».
18.15 Навіны спорту.
18.20 «Шчаслівая разам». Серыял.
18.55 «Хай кажучь».
20.00 Час.
21.00 Навіны спорту.
21.05 Прэм'ера. Шматсерыйны фільм «Шлюб па завяшчанні. Вяртанне Сандры».
22.05 «Цюдоры». Шматсерыйны фільм.
23.10 Асяроддзе пасялення.
00.10 «След».
00.50 Начныя навіны.

2
БЕЛАРУСЬ

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 гадзіны».
06.10 «Міншчына».
06.20 «Раница. Студыя добрага настрою».
07.40 «СТБ-спорт».
08.30 «Знахар» Серыял.
09.30 «Аўтапанарама».
09.50 «Таямніцы свету з Ганнай Чапман».
10.40 Прэм'ера: «Сямейныя драмы».
11.40 «Званая вячэра».
12.35 «Агонь каханья». Серыял.
13.50 «Студэнты». Гумарыстычны серыял.
14.40 «NEXT». Серыял.
15.35 «Паляванне на Ізюбра». Серыял.
16.50 Прэм'ера: «Следакі». Серыял.
17.20 «Міншчына».
17.30 «Званая вячэра».
18.30 «Агонь каханья». Серыял.
20.00 «Сталічныя падрабязнасці».
20.10 «СТБ-спорт».
20.15 «Добры вечар, маляня».
20.25 «Знахар». Серыял.
21.25 «Паляванне на Ізюбра». Серыял.
22.55 «СТБ-спорт».
23.00 «Мінск і мінчане».
23.35 «Дабро пажаліцца».
00.00 «NEXT-2». Серыял.

00.50 «Справа асаблівай важнасці».

2
БЕЛАРУСЬ

07.00 Рэгіянальная праграма.
08.00 Раница. Мінск.
09.00 Тэлебарометр.
09.05 Серыял «Гарачы лёд».
10.00 Спорт-кадр.
10.40 Цела чалавека.
11.15 Наперад у мінулае.
11.50 Дэтэктыў «Задача з трыма невядомымі» (Беларусьфільм).
14.15 Серыял «Маргоша» (Расія).
16.10 Пазакласная гадзіна.
16.30 Нянудны глобус.
16.55 Ясі і худзей.
17.25 Камедыяны серыял «Гуманоіды ў Каралёве» (Расія).
17.55 Рэгіянальная праграма.
18.55 Хакей. КХЛ.
21.00 Калыханка.
21.20 Тэлебарометр.
21.25 Спортлато 5 з 36.
21.30 КЕНО.
21.35 Беларуская часіна.
22.35 Камедыяны серыял «Гуманоіды ў Каралёве» (Расія).
23.05 Серыял «Маргоша» (Расія).

3
БЕЛАРУСЬ

06.00 Прафілактыка.
11.05, 12.05 М/ф «Народжаная рэвалюцыя».
12.00, 13.00, 16.00, 18.00, 19.00, 22.00, 23.00, 00.00, 01.00, 02.00 Навіны Садружнасці.
13.20, 23.05 Д/с «І ты, Брут? Сусветная гісторыя здрад».
14.20 М/с «Прыгоды майстра Кун-фу».
14.40 Т/с «Старшакласнікі».
15.30 Т/с «Дзядуля маёй мары».
16.25 Т/с «Агонь каханья».
18.05, 00.05 Ток - шоу «Слова за слова».
19.25 «Акцэнт».
19.40 Т/с «Аляксандраўскі сад».
21.45 «Кыргызтан у асобах».
22.25, 05.25 «Сакрэтныя матэрыялы».
01.05, 02.05 Т/с «Нашы суседзі».
03.00 «Сардэчна запрашаем».
03.40 Т/с «Анёл з Арлі».

Discovery
CHANNEL

06.00 Махінатары на трасе: Fiat 500. Частка 1.
06.25 Гіганцкія будоўлі.
07.20 Патрабеецка зборка: серыя 36.
07.50 Як гэта зроблена?: серыя 3.
08.15 Дэмантаж.
08.45 Дэмантаж.
09.10, 17.00, 02.50 Разбуральнікі легенд.
10.05 Круты цюнінг.
11.00, 01.55 Гіганцкія будоўлі.
11.55 Гіганцкія будоўлі.
12.50 Грандыёзныя пераезды: серыя 1.
13.45, 19.00, 00.00 Top Gear: серыя 5.
14.40, 05.05 Круты цюнінг: серыя 5.
15.35 Махінатары на трасе: Fiat 500. Частка 2.
16.05 Зброя будучыні.
18.00, 04.10 Патрабеецка зборка: серыя 37.
18.30, 04.40 Як гэта зроблена?: серыя 4.
20.00, 01.00 Выжыць любым коштам.
21.00 Выжыць разам.
22.00 Лесапавал на балотах: серыя 12.
23.00, 23.30 Дэмантаж.
03.45 Вокалгнненныя катастрофы: серыя 48.

EUROSPORT

01.00 Аўта і Мотаспорт.
01.15 Тэніс: Турнір Вялікага Шалома. Адкрытае першыство Аўстраліі. Дзень 2.
02.30, 19.30 Тэніс.
03.00 Тэніс: Турнір Вялікага Шалома. Адкрытае першыство Аўстраліі. Дзень 3.
05.00 Тэніс: Турнір Вялікага Шалома. Адкрытае першыство Аўстраліі. Дзень 3.
11.00 Тэніс: Турнір Вялікага Шалома. Адкрытае першыство Аўстраліі. Дзень 3.
16.30 Снукер: Мастэрс. Лондан. Дзень 4.
18.30 Тэніс: Турнір Вялікага Шалома. Адкрытае першыство Аўстраліі. Дзень 3.
20.00 Усе віды спорту.
20.15 Усе віды спорту: абранае па серадах.
20.20 Конны спорт: Навіны коннага спорту.
20.25 Гольф: Тур PGA.
21.25 Гольф: Еўрапейскі тур.
21.55 Гольф: Гольф Клуб.
22.00 Ветразевы спорт: Яхт клуб.
22.05 Усе віды спорту: абранае па серадах.
22.15 Снукер: Мастэрс. Лондан. Дзень 4.

БЕЛСАТ
BELSAT

07.00 Аб'ектыў.
07.25 Гарачы каментар.
07.35 «Пуаро Агаты Крысці», дэтэктыўны серыял: 1 серыя.
08.25 МакраФон: «Канцэрт Змітра Вайцюшкевіча ў тэатры «Буфо»: ч. 2.
08.55 «Мой родны горад», серыял.
09.20, 14.20 На колах.
09.50, 14.50 Рэпартаж.
10.15 Сальда (эканамічная праграма).
10.30, 15.45 Эксперт.
11.00 Над Нёмнам (тэлечасопіс).
11.20 «Ранча», серыял: 23 серыя.
12.05 МакраФон: «Канцэрт Змітра Вайцюшкевіча ў тэатры «Буфо»: ч. 2.
12.40 «Паэма веры», дак. фільм, 2007 г.
13.05 «Пуаро Агаты Крысці», дэтэктыўны серыял: 1 серыя.
13.55 «Мой родны горад», серыял.
15.15 Сальда (эканамічная праграма).
15.30 Гісторыя пад знакам Пагоні.
16.15 Над Нёмнам (тэлечасопіс).
16.30 Euromax.
17.00 «Дзядуля з мокрай галавою», серыял: 5 серыя.
17.25 Невядомая Беларусь: «КПСС – прыгоннае права Савецкага Саюзу», дак. фільм, 2010 г., Беларусь.
18.00 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня).
18.05 «Ратаўнікі», серыял: 3 серыя.
18.55 Хто ёсць кім?: «Антон Астаповіч: каб ведалі, адкуль наш род!», дак. фільм, 2010 г., Польшча.
19.10 Сальда (эканамічная праграма).
19.30 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня).
19.40 Гарачы каментар.
19.50 Калыханка для самых маленькіх.
20.00 Праект «Будучыня».
20.25 Навігатар.
20.45 «Апантанья», дак. цыкл: 7 серыя.
21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне).
21.25 Без рэтушы: «Алег Бябенін: Я застаўся», дак. фільм, 2010 г., Беларусь.
21.45 «Каралева Бона», тэлесерыял.
22.35 Два на два (тэледыскусія).
23.00 Аб'ектыў.
23.25 Гарачы каментар.

19 СТУДЗЕНЯ, ЧАЦВЕР

1
БЕЛАРУСЬ

06.00, 07.05, 07.35, 08.10, 08.35 Добрай раницы, Беларусь!
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 23.00 Навіны.
07.30, 08.30 Дзелавое жыццё.
08.45 Слова Мітрапаліта Філарэта.
09.10 Гістарычная драма «Справа гастронама №1» (Расія). 2-я серыя.
10.10 Серыял «Маруся». 3-я серыя.
11.00 Серыял «За ўсё табе дзякую».
12.10 Зямельнае пытанне.
12.35 «Я - з Капані, я з - Беларусі...».
13.05 Драматычны серыял «Вар'яты» (ЗША). 3-я серыя.
13.55 «Здароўе». Ток-шоў.
15.10, 19.15 Навіны рэгіёна.
15.25 Адмысловы рэпартаж АТН.
15.40 Зона камфорту.
16.10 Эпоха. Падзеі і людзі.
16.50 Серыял «Маруся». 4-я серыя.
17.45 Серыял «За ўсё табе дзякую».
18.45, 01.10 Зона Х.
19.30 Сфера інтарэсаў.
19.55 Гістарычная драма «Справа гастронама №1» (Расія). 3-я серыя.
21.00 Панарама.
21.40, 01.20 Дзень спорту.
21.50 Актуальнае інтэрв'ю.
22.05 Драматычны серыял «Вар'яты» (ЗША). 4-я серыя.
23.20 Меладрама «Знак лёсу» (Расія-Украіна).

06.00, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 20.30, 23.10 Нашы навіны.
06.05 АНТ прадстаўляе: «Наша раница».
09.05 «Жыць здорава!».
10.05 «Права на абарону».
11.05 Навіны спорту.
11.10 «Бедная Насця». Шматсер. фільм.
12.00 Шматсерыйны фільм «Шлюб па завяшчанні. Вяртанне Сандры».
13.05 Навіны спорту.
13.10 «Хачу ведаць».
13.40 «Кантрольны закуп».
14.10 «Модны прысуд».
15.10 «Заручальны пярсцёнак». Шматсерыйны фільм.

16.10 Навіны спорту.
16.15 «Зразумець. Прабачыць».
17.00 «Давай пажэнімся!».
18.15 Навіны спорту.
18.20 «Шчаслівая разам». Серыял.
18.55 «Хай кажучь».
20.00 Час.
21.00 Навіны спорту.
21.05 Прэм'ера. Шматсерыйны фільм «Шлюб па завяшчанні. Вяртанне Сандры».
22.05 «Цюдоры». Шматсерыйны фільм.
23.40 «Зваротны адлік».
00.10 «След».
00.50 Начныя навіны.

2
БЕЛАРУСЬ

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 гадзіны».
06.10 «Міншчына».
06.20 «Раница. Студыя добрага настрою».
07.40 «СТБ-спорт».
07.45 «Раница. Студыя добрага настрою».
08.30 «Знахар». Серыял.
09.30 «Дабро пажаліцца».
09.55 «Прыгоды дылетанта».
10.40 Прэм'ера: «Сямейныя драмы».
11.40 «Званая вячэра».
12.35 «Агонь каханья». Серыял.
13.50 «Студэнты». Гумарыстычны серыял.
14.40 «NEXT-2». Серыял.
15.35 «Паляванне на Ізюбра». Серыял.
16.50 Прэм'ера: «Следакі». Серыял.
17.20 «Міншчына».
17.30 «Званая вячэра».
18.30 «Агонь каханья». Серыял.
20.00 «Сталічныя падрабязнасці».
20.10 «СТБ-спорт».
20.15 «Добры вечар, маляня».
20.25 «Знахар». Серыял.
21.25 «Паляванне на Ізюбра». Серыял.
22.55 «СТБ-спорт».
23.00 «Гучная справа».
23.35 «Аўтапанарама».
00.00 «NEXT-2». Серыял.
00.55 «Яшчэ не вечар».

3
БЕЛАРУСЬ

07.00 Рэгіянальная праграма.
08.00 Раница. Мінск.
09.00 Тэлебарометр.

09.05 Меладраматычны серыял «Гарачы лёд» (Расія-Украіна).
10.00 Страсці па культуры.
10.40 Ясі і худзей.
11.10 Меладрама «Графіня» (СССР).
12.45 Серыял «Маргоша» (Расія).
14.40 Пазакласная гадзіна.
14.55 Нянудны глобус.
15.25 Ясі і худзей.
15.55 Камедыяны серыял «Гуманоіды ў Каралёве» (Расія).
16.25 Біятлон. Кубак свету. Спрынт. Жанчыны. Прамая трансляцыя.
17.55 Рэгіянальная праграма.
18.55 Хакей. КХЛ. Прамая трансляцыя.
21.20 Тэлебарометр.
21.25 КЕНО.
21.30 Беларуская часіна.
22.30 Камедыяны серыял «Гуманоіды ў Каралёве» (Расія).
23.00 Серыял «Маргоша» (Расія).

3
БЕЛАРУСЬ

06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 16.00, 18.00, 19.00, 22.00, 23.00, 00.00, 01.00, 02.00 Навіны Садружнасці.
06.05, 10.05 «Простая мова».
06.20 Д/ф «Дом з гісторыяй».
07.05 М/с «Апошні з магікан».
07.40 «Цік - так».
08.05, 09.05, 03.40 Т/с «Анёл з Арлі».
10.25 Праграма «Сардэчна запрашаем».
11.05, 12.05 М/ф «Народжаная рэвалюцыя».
13.20, 23.05 Д/с «І ты, Брут? Сусветная гісторыя здрад».
14.20 М/с «Прыгоды майстра Кун-фу».
14.40 Т/с «Старшакласнікі».
15.30 Т/с «Дзядуля маёй мары».
16.25 Т/с «Агонь каханья».
18.05, 00.05 Ток - шоу «Слова за слова».
19.25, 21.45 Дзённік Міжнароднага турніру па футболе «Кубак садружнасці - 2012».
20.00 Міжнародны турнір па футболе «Кубак садружнасці - 2012».
22.25, 05.25 «Злачынства і пакаранне».
01.05, 02.05 Т/с «Нашы суседзі».
03.00 «Беларусь сёння».

Discovery
CHANNEL

06.00 Махінатары на трасе: Fiat 500. Частка 2.
06.25 Гіганцкія будоўлі.

07.20 Патрабеецка зборка: серыя 37.
07.50 Як гэта зроблена?: серыя 4.
08.15 Дэмантаж.
08.45 Дэмантаж.
09.10, 17.00, 02.50 Разбуральнікі легенд.
10.05 Круты цюнінг: серыя 5.
11.00, 01.55 Гіганцкія будоўлі: Баявыя машыны.
11.55 Рыба-меч: жыццё на гапліку.
12.50 Выжыць разам.
13.45, 19.00, 00.00 Top Gear: серыя 6.
14.40, 05.05 Круты цюнінг: серыя 6.
15.35 Махінатары на трасе: Land Rover. Частка 1.
16.05 Зброя будучыні.
18.00, 04.10 Патрабеецка зборка: серыя 38.
18.30, 04.40 Як гэта зроблена?: серыя 5.
20.00, 01.00 Хлопцы з гарматамі.
21.00 Нічога асабістага.
22.00 Рос Кемп: экстрэмальны свет: серыя 1.
23.00 Дэмантаж.
23.30 Дэмантаж.
03.45 Вокалгнненныя катастрофы: серыя 49.

EUROSPORT

01.00 Тэніс: Турнір Вялікага Шалома. Адкрытае першыство Аўстраліі. Дзень 3.
02.30 Тэніс.
03.00 Тэніс: Турнір Вялікага Шалома. Адкрытае першыство Аўстраліі. Дзень 4.
05.00 Тэніс: Турнір Вялікага Шалома. Адкрытае першыство Аўстраліі. Дзень 4.
11.00 Тэніс: Турнір Вялікага Шалома. Адкрытае першыство Аўстраліі. Дзень 4.
16.30 Біятлон: Кубак свету. Антхольц - Спрынт Жанчыны.
17.45 Снукер: Мастэрс. Лондан. 1/4 фіналу.
18.30 Тэніс: Турнір Вялікага Шалома. Адкрытае першыство Аўстраліі - Дзень 4.
20.00 Скачкі на лыжах з трампліна: Кубак свету. Кваліфікацыя.
21.00 Тэніс.
21.30, 22.00 Снукер: Мастэрс. Лондан. 1/4 фіналу.

БЕЛСАТ
BELSAT

07.00 Аб'ектыў.
07.25 Гарачы каментар.
07.35 «Каралева Бона», тэлесерыял: 11 серыя.
08.25 «Ратаўнікі», серыял: 3 серыя.

ТЭЛЕТЫДЗЕНЬ

22 СТУДЗЕНЯ, НАДЗЕЛЯ

07.00 Прыгодніцкая камедыя «Фанфан-Цюльпан» (Францыя).
08.30 «Усё як мае быць!» Забаўляльная праграма.
09.00, 12.00, 15.00 Навіны.
09.10 Арсенал.
09.45 Медычныя таямніцы.
10.20 Да цешчы на бліны.
10.55 Серыял па выходных. «Сваты».
12.10 Меладрама «Зімовая вішня» (СССР).
13.55 Мультифільм.
14.15 Клуб рэдактараў.
15.10 Навіны рэгіёна.
15.30 Тэлефільм АТН «Клічаў» цыклу «Зямля беларуская».
15.45 Дак. серыял «У пошуках скарбаў».
16.40 Дак. цыкл «Зорнае жыццё».
17.35 Хакей для ўсіх.
18.15 Суперлато.
19.05 Крымінальная камедыя «Праклён нефрытавага скарпіёна» (ЗША).
21.00 У цэнтры ўвагі.
21.55 «Еурафэст». Відэадзёнік.
22.10 Трылер «Не кажы ні слова» (ЗША).

18.55 Прэм'ера. «Першы клас».
20.00 Контурсы.
21.05 Прэм'ера. Камедыя «Цяжарны».
22.40 Прэм'ера. «Вечар музыкі».
00.15 Фільм «Тэорыя хаосу».

07.00 «Далёкія сваякі».
07.20 «Салдаты. Дзёмбельскі альбом».
Серыял.
09.00 «Аўтапанарама».
09.30 «Відавочнік прадстаўляе: самае смешнае».
10.20 «Вялікі сняданак».
11.00 Фільм «Пастка». ЗША - Германія - Вялікабрытанія, 1999 г.
13.00 «Добры дзень, доктар».
13.30 Фільм «31 чэрвеня». СССР, 1978 г.
15.50 Ток-шоў «Такі лёс».
16.30 «24 гадзіны».
16.50 «Пяць гісторый».
17.20 Фільм «Адзін у навагоднюю ноч». 2006 г. 2-я серыя.
19.00 «Аўтапанарама».
19.30 «Тыздзень».
20.40 Фільм «Алігарх». Расія - Германія - Францыя, 2002 г.
22.55 «Накаўт-шоў».
00.00 Фільм «Пра вырадкаў і людзей». Расія, 1998 г.

07.10 Прыступкі Веры.
07.30 Таямніца Душы.
07.55 Кожны мае права быць розным.
08.20 Гістарычная меладрама «Сказ пра то, як цар Пётр арапа ажаніў» (СССР).
10.05 Тэлебарометр.
10.10 Гаспадар.
10.40 Школа рамонт.
11.40 «Вышэй за дах». Музычна-забаўляльная праграма.
12.15 Шоў «Інтуіцыя».
13.15 Бухта капітанаў.
13.55 Біятлон. Кубак свету. Гонка з масавым стартам. Жанчыны. Прамая трансляцыя.

14.45 Кінаспробы.
15.15 Камедыйна меладрама «Самотным даецца інтэрнат» (СССР).
16.55 Біятлон. Кубак свету. Эстафета. Мужчыны. Прамая трансляцыя.
18.55 Футбол. Чэмпіянат Англіі. Прэм'ер-ліга. Прамая трансляцыя.
21.00 Спортлато 5 з 36.
21.05 КЕНО.
21.10 Навіны надвор'я.
21.40 Камедыйна баявік «Таксі-3» (Францыя).
23.15 Хакей. КХЛ. Матч усіх Зорак.
01.10 Шоў «Інтуіцыя».

06.00 Д/ф «Маналогі пра Іллію Авербаха».
06.50 «Смачны свет».
07.20, 04.10 М/ф «Прыміце выклік, Сінёры!»
08.55 М/с «Прыгоды Мумі Троля».
09.15 «Мільён пытанняў аб прыродзе».
09.30 «Прыгоды Компаса і Будзільніка».
09.45 «Эксперыментатары».
10.00, 16.00 Навіны Садружнасці.
10.10 «Ведаем рускую».
11.10, 05.25 «Даведнік».
11.40 Т/с «Восеньскі дэтэктыў».
14.00 Д/с «Доказы віны».
15.00 «Правілы жыцця».
16.10 Канцэрт.
17.30 «Простыя лікі».
18.00 Т/с «Каханне і іншыя дурасці».
21.00 Выніковая праграма «Разам».
22.00 М/ф «Аб бедным гусары замоўце слова...».
01.00 «Паўночнікі».
01.40 М/ф «Матацыклістка».
03.20 «Навіны садружнасці. Культура».

06.00 Вокагненныя катастрофы: серыя 51-52.
06.55, 02.50 Новы свет.
07.50, 13.20, 20.00, 01.55 Разбуральнікі легенд.

08.45 Патрабуецца зборка: серыя 38.
09.10 Як гэта зроблена?: серыя 3.
09.40 Залатая ліхаманка: серыя 1.
10.35 Вугаль: серыя 1.
11.30 Выжыць разам.
12.25 Пен і Тэлер, праўда і хлусня: серыя 4.
14.15 Чаму? Пытанні светабудовы: серыя 2.
15.10, 17.00, 18.00, 19.00 Выжыць любым коштам.
16.05 Півавараы.
21.00 Хлопцы з гарматамі.
22.00 Нічога асабістага.
23.00 Рос Кемп: экстрэмальны свет: серыя 1.
00.00 Дэмантаж.
00.30 Дэмантаж.
01.00 Лесапавал на балотах: серыя 12.
03.45 Патрабуецца зборка: серыя 36.
04.10 Кітай: самыя вялікія вадаправоды ў свеце.
05.05 Грандыёзныя пераезды: серыя 1.

23.30 Снукер: Мастэрс. Лондан.
01.00 Футбол: Кубак Афрыканскіх Нацый.
02.00 Тэніс: Турнір Вялікага Шалом. Адкрытае першынство Аўстраліі - Дзень 6.
02.30 Тэніс.
03.00 Тэніс: Турнір Вялікага Шалом. Адкрытае першынство Аўстраліі - Дзень 7.
11.00 Тэніс: Турнір Вялікага Шалом. Адкрытае першынство Аўстраліі - Дзень 7.
16.30 Горныя лыжы: Кубак свету. Слалам Мужчыны.
17.00 Біятлон: Кубак свету. Антхольц - Мужчыны Эстафета.
18.30 Біятлон: Кубак свету. Антхольц.
19.00 Футбол: Кубак Афрыканскіх Нацый.
21.00 Тэніс.
21.30 Снукер: Мастэрс. Лондан - Фінал.

07.00 Аб'ектыў.
07.15 Зона «Свабоды» (аналітычная праграма).

07.45 «Доктар Марцін», серыял: 9 серыя.
08.30 Гісторыя пад знакам Пагоні (спазнаваўчая праграма).
08.40 Калыханка для самых маленькіх.
09.10 Рэмарка (культурніцкая праграма).
09.30 «Апантанья», дак. цыкл: 7 серыя.
09.40 Сальда (эканамічная праграма).
10.00 Два на два (тэледыскусія).
10.25 «Парад пераможцаў», дак. фільм, 2007 г., Польшча.
11.15 Форум (ток-шоу).
12.00 На колах (аўтамабільны тэлечасопіс каналу «Нямецкая хваля»).
12.25 «Тэра постсаветыка. Мода», дак. фільм, 2010 г., Польшча.
12.55 Калыханка для самых маленькіх.
13.20 Беларускія лёсы: «Чырвоны беларус», дак. фільм.
13.50 «Кані і Карла», маст. фільм, 2003 г., ЗША.
15.25 «У пошуку ідышу», дак. фільм, 2008 г., Беларусь.
17.00 Прэс-экспрэс (агляд медыяў).
17.15 «Таямніца крэпасці шыфраў», тэле-серыял: 10 серыя.
18.00 Рэмарка (культурніцкая праграма).
18.20 Два на два (тэледыскусія).
18.50 «Таямніцы Ватыкану», дак. серыял: 6 серыя.
19.15 Гісторыя пад знакам Пагоні (спазнаваўчая праграма).
19.35 Калыханка для самых маленькіх.
19.45 Дакументальная гадзіна: «Крама ў Дзукіі, Літва», дак. фільм, 2006 г., Германія-Францыя.
20.15 Дакументальная гадзіна: «Крама ў Парыжы. Усходняя бакаля «У Хэрач'яна», дак. фільм, 2006 г., Германія.
20.50 Моўнік (лінгвістычная праграма).
21.00 Тыздзень у «Аб'ектыве».
21.40 Эксперт (інфармацыйна-аналітычная праграма).
22.15 Фільматэка майстроў: «Навука сну», маст. фільм, 2006 г., Францыя.
23.55 «Калыханка» ад Сашы і Сірожы (сатырычная праграма).
00.05 Тыздзень у «Аб'ектыве».
00.45 Прэс-экспрэс (агляд медыяў).

Шаноўныя чытачы!

На жаль, газету «Новы час» немагчыма набыць у шапіках або крамах. Няма нас і ў дзяржаўнай сістэме распаўсюду Белпошты. Але можна падпісацца на «Новы час» і кожны тыдзень атрымліваць газету.

Падпісацца можна на любую колькасць месяцаў, аформіўшы банкаўскі ці паштовы перавод і накіраваўшы копію плацёжнага дакументу на адрас рэдакцыі. (Глядзіце ўзоры квітанняў). Навы рэквізіты: рахунак 3012741108019 у аддзяленні №539 ОАО «Белінвестбанка», код банка 153100739. Адрас банка: 220004, Мінск, вул. Калектарная, 11. Адрас рэдакцыі: 220113, Мінск, вул. Мележа, 1, офіс 1234.

Акрамя таго падпісацца можна ў нашых рэгіянальных прадстаўнікоў:
Магілёў: (8 029) 604 34 57, Юрый;
Мінск: (8029) 178 31 68 Вольга;
Бабруйск: (8029) 628 75 01 Вольга;
Слуцк: (8044) 755 66 48 Марына.

Паважаныя чытачы!

З новага 2012 года мы вымушаны ўзняць падпісны кошт аднаго нумара газеты да 1200 руб., аднаго месяца — 4800 руб. Дзякуй, вам, за разуменне і падтрымку!
Запрашаем да супрацоўніцтва распаўсюджвальнікаў газеты ва ўсіх рэгіёнах Беларусі.
Даведка па тэл.: (8 029) 651 21 12.

Для тых, хто прымае рашэнні!
Новы Час
www.novychas.org

Form for electronic money transfer (ЭЛЕКТРОННЫЙ ДЕНЕЖНЫЙ ПЕРЕВОД) with fields for sender and recipient details, amount, and bank information.

Form for payment receipt (КВИТАНЦИЯ) from ЧИУП «Час навінаў» with fields for payment details, date, and amount.

▶ КІНО

ЖАЛЕЗНАЯ ФЕМІНІСТКА

Алег НОВІКАЎ

Фільм «Жалезная лэдзі» з мегазоркай Мэрыл Стрып, прэм'ера якога адбылася напрыканцы снежня, ператварыў вобраз Маргарэт Тэтчэр з заўзятай антыкамуністкі ў флагмана фемінізму.

Добра знаёмы беларусам лорд Цім Бэл, які задоўга да таго, як пачаў піярыць Лукашэнку, займаўся іміджам Тэтчэр, застаўся карцінай незадаволены. Ён назваў яе «смеццем» і сказаў, што ўвесь сцэнар прыдуман і напісаны пад актрысу Мэрыл Стрып, якая выконвае галоўную ролю.

Сэр Бэл мае рацыю. «Жалезная лэдзі» — другі фільм 53-гадовай Філіды Ллойд. Да гэтага яна зняла паспяховы, пабудаваны на хітах гурта «ABBA» мюзікл «Мамма мія», дзе вядучую ролю выконвала ўсё тая ж Мэрыл. Хутчэй за ўсё, па заканчэнні працы над мюзіклам рэжысёр і акторка дамовіліся працягнуць супрацоўніцтва. Так і нарадзілася ідэя стварэння «Жалезнай лэдзі».

Хаця сама Філіда адмаўляецца ад такой версіі. Па яе словах, ёй даўно хацелася зрабіць нейкі сучасны «кавер» шэкспіраўскага караля Ліра — кінасагу пра чалавека, які ў жыцці дасягнуў усяго, каб напрыканцы аказання забытым і кінутым усімі. Тэтчэр сапраўды чымсьці падобная на шэкспіраўскага персанажа. Былы кіраўнік Вялікабрытаніі жыве амаль ізалявана. Прэса і грамадства яе не пасяць: бачачы ва ўсіх сучасных эканамічных правалах наступствы яе рынкавых антысацыяльных рэформаў. У дадатак сама Маргарэт пакутуе на слабую памяць. Яе дачка Кэрэл сведчыць: «Яна (маці) забывае, што ела на сніданак, лічыць жывым памерлага мужа, размаўляе з ім і не памятае адрас уласнага дома».

Тэма размоў Маргарэт з быццам жывым мужам была ахвотна выкарыстана аўтарамі фільму. Паводле сюжэта, Маргарэт нечакана бачыць фантом мужа і падчас размовы з ім пачынае ўзгадваць іх раман. Пасля ў форме нарматыўнага апавядання ў памяці ўсплываюць іншыя познія фрагменты жыцця баранесы.

Аднак у выніку «Караля Ліра» ў Філіды Ллойд не атрымалася.

Магчыма, таму, што кароль Лір жыў у феадальны час, калі не было прафсаюзаў, парламенту з левай апазіцыяй, ірландскіх рэспубліканцаў і г.д. Затое яны існавалі ў часы прэм'ерства Тэтчэр і вельмі яе не любілі. Не дзіўна, што задоўга да прэм'еры «Жалезнай лэдзі» былі апаненты Тэтчэр пабачылі ў фільме спробу рэабілітацыі ненавіснага палітыка і яе спадчыны.

Іх падазрэнні спраўдзіліся. Мэрыл Стрып зрабіла дастатковы прывабны вобраз экс-прэм'ера. Настолькі прывабны, што газета «Times» дае 80 працэнтаў на тое, што за «Жалезную лэдзі» Мэрыл дадуць Оскара як лепшай актрысе. Тэтчэр, якую выканалася Стрып, — гэта ўпэўненая ў сабе жанчына, якая ў асяродку слабых і палахлівых мужчынаў паслядоўна ідзе да сваёй мэты. Што да сцэнаў са старой бабулькай, якая ў прыпадку памутнення розуму размаўляе з нябожчыкам-мужам, яны дадаюць партрэт Маргарэт сентыментальныя рысы. Як піша «The Wall Street Journal», сапраўдная Тэтчэр, якая была вельмі халодная і не мела пачуцця гумару, змякчлася ў руках Стрып да такой ступені, што нават тыя, хто меў на яе адрас варожыя сентыменты, спачуваюць і шкадуюць яе».

Левыя адразу абрынуліся на такую трактоўку Жалезнай лэдзі. Вядучы рупар левай прэсы «The Guardian» адзначае: «Жалезная

лэдзі — гэта не толькі ўкладка валасоў фенам. Тэтчэр у фільме — гэта Тэтчэр без тэтчэрызму... Гэта выразны палітычны мэсідж. Ёсць пагроза, што для людзей маладзей за 40 гадоў, якія не памятаюць тыя часы, вобраз Тэтчэр можа быць такім, як яго выканалася Мэрыл Стрып». Левыя згадалі ўсе хібы Мэгі: дэіндустрыялізацыю краіны, вынікам чаго стала сацыяльная дэградацыя рэгіёнаў, падтрымка дыктатуры Піначэта і рэжыму Апартэіду ў Паўднёвай Афрыцы, ліквідацыю мясцовага самакіравання, першыя ў гісторыі краіны выпадкі ўжывання спецназу супраць забастоўчыкаў і маніфэстантаў, прыняцце закона Prevention of Terrorism Act, які патрабаваў даносіць на ўсіх, хто сімпатызуе ідэі аб'яднання Ірландыі і г.д.

Некаторыя нават пішуць, што фільм Ллойд — гэта пачатак апрацоўкі грамадскай свядомасці, каб падрыхтаваць яго да пахавання Тэтчэр на дзяржаўным узроўні. Нагадаем, што такога ўшанавання дабіўся ў мінулым стагоддзі толькі адзін прэм'ер — Уінстан Чэрчыль. Брытанскія левыя лічаць, што Маргарэт Тэтчэр, у адрозненні ад Уінстана Чэрчыля, не варта пахавання за дзяржаўны кошт, паколькі яна хутчэй раскалола брытанскую нацыю, чым аб'яднала яе.

Аднак паслядоўныя правыя таксама не пляскаюць у лад-

кі прадукту творчага тандэму Ллойд і Стрып. Па-першае, усё былое атачэнне Тэтчэр, уключаючы Ціма Бэла, выступае супраць прымітывізацыі гісторыі. Апаратныя ніколі не быў расколаты па гендэрным прынцеце. Падругое, нека не зтычна з пункту гледжання кансерватыўнай хрысціянскай маралі здымаць фільм пра яшчэ жывога чалавека, які пакутуе на псіхічную хваробу. Хаця б з улікам павагі да яго родных. Дарэчы, блізкія і родныя Тэтчэр, уключаючы яе дзяцей Марка і Кэрэл, заявілі, што фільм — «гэта нейкая левая фантазія». Кансерватыўны прэм'ер Дэвід Кэмеран (дарэчы, у фільме ёсць эпізод пра яго, калі той быў яшчэ школьнікам) заклікаў адкласці пракат фільма да смерці Тэтчэр. Ёй, дарэчы, зараз 86 гадоў. А вось паслядоўным «тэтчэрыстам» кадры з бабуляй не спадабаліся з іншай прычыны. Трызненні старой на экране разбураюць індывідуальны партрэт Маргарэт Тэтчэр як рашучага чалавека з моцнай воляй.

Аднак найбольш цікавыя дэбаты выклікаў «феміністкі вобраз Тэтчэр». Брытанскія актывісткі за правы слабага полу перасварыліся, дыскутуючы, ці была Тэтчэр феміністкай, як малое яе Мэрыл Стрып.

«Так», — кажуць адны і прыводзяць наступныя аргументы: «Ніякая брытанская жанчына не

здолела дасягнуць столькі, колькі яна. Будучы прыналежнай да слабага полу, яна прайшла праз усе сацыяльныя бар'еры, каб заняць самую высокую дзяржаўную ўстанову. Жанчыны, якія кажуць пра тое, што Маргарэт Тэтчэр не была феміністкай, таму што яна ніколі пра гэта не казала, забываюць, што Тэтчэр нармалізавала жаночы поспех. Яна паказала, што хоць у жаночай улады і мужчынскай улады могуць быць розныя мовы, розныя метафары, розныя жэсты, розныя традыцыі, розныя спосабы быць чароўнымі ці ненавіснымі, яны — аднолькава моцныя. Ніхто пасля Тэтчэр ніколі не можа падваргаць сумневу, ці здольныя жанчыны да эфектыўнага лідарства. Яна — вялікая незаўважаная геранія брытанскага фемінізму».

А вось іншы погляд: «Маргарэт Тэтчэр стала лідарам кансерватыўнай партыі, калі жаночы рух быў у зеніце. Але яна заўсёды была па той бок кампаній за правы жанчын. Яна была жанчынай сярэдніх гадоў са смешным капялюшыкам, высокім голасам і іміджам палітыка, які не меў нічога агульнага з лозунгамі за права на аборт або роўную аплату працы. Для Тэтчэр ідэалам жанчыны было мець багатага мужа і двух дзяцей. Тое, што яна займала пасаду прэм'ера, супярэчыла прынцыпам фемінізму. Тады феміністкі называлі яе «мужчынам у спадніцы». Яна была адной з тых ракавых жанчын у гісторыі, кшталту жонкаў або каханак рымскіх імператараў, якія дзялілі ўладу з моцным полам. Нешта нахштальт Мадонны на Даўнінг-стрыт».

Між тым, пакуль феміністкі спрачаюцца, некаторыя жаночыя часопісы пачалі дыскусію наконт таго, ці можна зрабіць гардэроб Маргарэт Тэтчэр піскам сучаснай моды.

Застрэльшчыкам стаў амерыканскі часопіс «Harper's Bazaar». Ён прапанаваў насіць увосень і зіму 2012 касцюмы а-ля Тэтчэр. Гэта паліго ад Valentino сінгла колеру — афіцыйнага колеру Кансерватыўнай партыі Вялікабрытаніі, славуцая чорная тэтчэраўская сумка Prada, дзелавы гарнітур з 80-х ад Ralph Lauren і Oscar de la Renta, блузка з бантам на каўняры ад Derek Lam, тфлі на абцах ад Ferragamo. Праўда, дазволіць сябе такі гардэроб могуць толькі заможныя людзі.

▶ ЯНЫ ПРА НАС: ЗАМЕЖНАЯ ПРЭСА ПРА БЕЛАРУСЬ

У найноўшыя часы адкрыўся яшчэ адзін парадокс: чым больш запатрабаваны быў Быкаў на расійскім кніжным рынку, тым цяжэй становілася яму надрукавацца пры Лукашэнку. І хоць у апошнія гады пісьменнік быў правадыром беларускага нацыянальнага руху, прытулак яму дала тая краіна, супраць якой ён чатыры гады ваяваў, — Германія.

Русская служба «Радио Свобода» (Чэхія)

Дамовіліся з Бацькам як закаханыя: ён аддаў «Газпраму» свой «Белтрансгаз» і атрымаў перадышку ў газавай вайне з Расіяй. За гэта Аляксандра Рыгоравіча перасталі тыраніць па расійскіх каналах і папракаць яго за наезды на апазіцыю, таямнічы знікненні былых папелч-

нікаў і іншую «макруху». Сапраўды, «сукін сын», але свой жа».

«Ежедневный журнал» (Расія)

Падзеі 2011 года ўсяляюць новыя надзеі на год 2012-ы. Нечакана заявіла пра сябе апазіцыя ў Расіі. Праблемы Пуціна ў Крамлі могуць рыкашэтам стукнуць па апошнім дыктатары Еўропы — Аляксандру Лукашэнку. А адраджэнне апазіцыі ў гэтай частцы Еўропы можа спрыяць зменам ва Украіне.

«Главком» (Украіна)

У рамках адной эканамічнай фармацыі — ЕЭП, будучы функцыянаваць дзве мадэлі, якія сутыкаюцца паміж сабой у рамках аднаго эка-

намічнага арганізма: рынкавы (расійскі і казахстанскі) і камандна-адміністрацыйны (беларускі). Пры гэтым беларускі будзе імкнуцца і далей паразітаваць на расійскіх прэферэнцыях. Гэта сітуацыя немінуча прыйдзе ў супярэчнасць з дзейнымі ў ЕЭП нарматыўнымі дакументамі.

REGNUM (Расія)

З першага дня новага года, паводле рашэння ўрада, мінімальнае месячнае заробатнае плаце стане роўнае мільёну беларускіх рублёў. З гэтага часу кожнаму дысцыплінаванаму працаўніку, які выконвае «нормы працы», любы працадаўца мусіць плаціць не менш за гэту суму. Незалежныя аналітыкі адзіныя ў меркаванні: цяжар непазбежнага «падганяння» зарплат да крытычнага росту

коштаў улады перакладаюць на плечы працадаўцы. Гэта прапагандысцкі мільён. Мільён, які людзі павінны ўбачыць па тэлевізары пад каментар, як добра жыць у краіне.

BBC (Вялікабрытанія)

Цяпер малады спецыяліст пасля ВНУ атрымлівае не больш за 200 долараў. Паводле плану ўрада, рост зарплат за год прадугледжаны на 3%. Гэта значыць, у наступным годзе наш малады спецыяліст атрымае 206 долараў. І для таго, каб дайсці да параўнальнай па ўзроўні адукацыі і кваліфікацыі расійскай зарплаты, патрэбна дзесьці 50 гадоў. Якая выснова? Тут няма чаго рабіць! Няхай тут застаюцца пенсіянеры і дзеці нашых чыноўнікаў.

«Корреспондент» (Украіна)

МІЖНАРОДНЫЯ НАВІНЫ

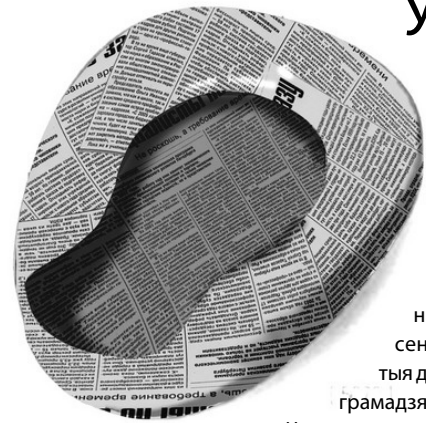
УРУГВАЙ. ВАЙНА ЗА ФАЛЬКЛЕНДЫ ПРАЦЯГВАЕЦЦА

На саміце кіраўнікоў краін блоку Mercosur (Аргенціна, Бразілія, Парагвай і Уругвай) прынята рашэнне не пускаць у парты і гавані згаданых вышэй краін караблі пад сцягам Фальклендскіх (Мальвінскіх) астравоў. Як вядома, гэтыя астравы з'яўляюцца прадметам канфлікту Лондана і Буэнас-Айрэса, што прывяло ў 1982 годзе да сапраўднай вайны. Перамаглі тады брытанцы, аднак аргенцінцы, як сведчыць рашэнне Mercosur, не пакінулі намераў вярнуць сабе архіпелаг. Брытанскі МЗС зрабіў спецыяльны каментар наконт рашэння чацвёркі. На думку брытанскага міністра замежных спраў Джэрэмі Браўна, «фактычна гаворка ідзе пра эканамічную блакаду Фальклендаў», што «безадказна». Варта згадаць, што Аргенціна даўно намагаецца заблакіраваць брытанскі анклав у Паўднёвай Атлантыцы, аднак без падтрымкі Уругвая і Бразіліі гэтыя спробы не мелі сэнсу. Цяпер сітуацыя карэнным чынам мяняецца.

Паводле іспанскай прэсы

УКРАЇНА. ХІТ-ПАРАД ГАЗЕТНЫХ «КАЧАК» 2011 ГОДА

Українская газета «Комментарі» зрабіла падборку дутых сенсацый мінулага года, якія так і не перайшлі ў разрад рэальных фактаў. Самая вялікая «качка» аказалася плётка пра хуткую адстаўку прэм'ера Азарава. Яго кабінет пачалі хаваць аж з мінулай зімы, а Азараў умудрыўся сустрэць Новы год на сваёй пасадзе. Сярод іншых сенсацыйных чутак года: амністыя для Юліі Цімашэнка, ізраільскае грамадзянства сталічнага мэра Леаніда Чарнавецкага, спекуляцыі наконт таго, што

Юргенія Цімашэнка стане палітычнай пераемніцай маці, а былы прэзідэнт Віктар Юшчанка хутка атрымае амерыканскі пашпарт. Самая смешная чутка пра тое, што Януковіч баіцца лётаць на самалётах. Застаецца дадаць, што некаторым выданням перадрукоўка «качак» каштавала выклікаў у суд, аднак пакаранне было хутчэй сімвалічным.

Паводле ўкраінскай прэсы

ФРАНЦЫЯ. КАНАДА — НЕ ФРАНЦУЗСКІ ВЫБАРЧЫ ЎЧАСТАК

Канада і Францыя канфлітуюць. Прычына — новыя правілы галасавання для грамадзян Францыі за мяжой. Цяпер яны будуць не проста галасаваць за кандыдатаў на гістарычнай радзіме, а будуць прыпісаныя да канкрэтнай выбарчай акругі: у Парыжы падзялілі ўсё замежжа на некалькі акруг з улікам колькасці французцаў, якія там пражываюць. Напрыклад, узнікла выбарчая акруга Паўднёвая Амерыка. Рэформу амаль ніхто не заўважыў, акрамя Канады, якая раней была французскай калоніяй. На думку канадцаў, узнікае ўражанне, што Канада — гэта тэрыторыя Францыі. Канадскі ўрад ужо заявіў, што не дапусціць, каб мясцовыя французцы (іх тут 70 тысяч) былі прыпісаныя да нейкага ўчастка. Чым усё гэта закончыцца, пакуль не зразумела. Калі Парыж упрэцца, то, па логіцы, у дзень выбараў у Францыі Канадзе давядзецца блакіраваць консульствы і амбасаду, дзе будуць знаходзіцца пункты для галасавання.

Паводле французскай прэсы

КІТАЙ. ЦІ БУДЗЕ КАМПАНІЯ СУПРАЦЬ КАСМАПАЛІТАЎ?

Звычайнай прамовай выступіў Ху Цзыньтао, прэзідэнт Кітаю і лідар мясцовай Камуністычнай партыі. Сярод іншага ён выказаў заклапочанасць працэсамі «вестэрнізацыі» краіны, якая, на яго думку, разбурае нацыянальную культуру. Лідар нацыі заклікаў супрацьстаяць правакацыям Захаду на гэтым полі. Хутчэй за ўсё, кампанія «за кітайскае» будзе мець характар кампаніі супраць дысідэнтаў. Не дарма Ху Цзыньтао падкрэсліў, што за вестэрнізацыяй стаяць варожыя Кітаю сілы, якія мараць падзяліць кітайцаў і аслабіць іх. Праўда, цяжка сказаць, наколькі кітайцы гатовыя абараняць нацыянальную культуру ад касмапалітаў. Справа ў тым, што камуністы, як ніводная іншая палітычная сіла, прыклалі руку да знішчэння культурнай спадчыны Кітаю: у часы культурнай рэвалюцыі сама кітайская нацыянальная культура лічылася «перажыткам феадалізму».

Паводле французскай прэсы

МЕРКАВАННЕ

РЭВАЛЮЦЫІ НЕ БУДЗЕ

15 студзеня Казахстан выбірае новы парламент, які цяпер, паводле закону, павінен быць шматпартыйным (зараз усе казахскія парламентарыі — сябры афіцыйнай партыі «Нур Атан»). Ці можна разглядаць гэта як пачатак лібералізацыі ў краіне? Пра гэта журналіст «НЧ» Алег Новікаў размаўляе з Андрэем Грышыным, праваабаронцам з Алма-Аты.

— *Выбары 15 студзеня — пазачарговыя. На што Назарбаеву спатрэбілася распускаць стары парламент?*

— Думаецца, усё лагічна звязана з пазачарговымі прэзідэнцкім выбарамі мінулага года. Папросту наша ўлада імкліва губляе папулярнасць. Плюс падзеі ў арабскім свеце прымушаюць прэзідэнта і яго асяроддзе сур'эзна пахвалявацца. І ёсць прычыны. У такіх умовах, калі чакаць правядзення выбараў па графіку, можна атрымаць прывал і Назарбаева, і яго партыі. Будзе проста немагчыма схаваць спробы фальсіфікацыі, што, у сваю чаргу, можа лёгка прывесці да рэвалюцыі па арабскім сцэнары. Таму лепш рабіць выбары зараз, пакуль эканоміка канчаткова не абвалілася, пакуль прэзідэнт і яго партыя маюць больш-менш прыстойны рэйтынг, пакуль, нарэшце, проста холадна. Усё гэта, як мне здаецца, і прывяло да пазачарговых выбараў.

— *На якім эканамічным фоне праходзіць выбары?*

— Эканамічнае падзенне на ўсіх узроўнях, акрамя нафтавага сектара (хоць і там з-за страйку адбылося падзенне здабычы нафты), упэўнена працягваецца ўжо гады два. Але нафтавая галіна — гэта далёка не ўсё Казахстан. Паколькі ж Казахстан заўсёды ганарыўся тым, што больш астатніх у СНД інтэграваны ў сусветную эканоміку, а асабліва ў банкаўскі сектар, то і плады крызісу прыйшліся на яго ў першую чаргу. Насамрэч, эканоміка ў заняпадзе, і ўлады гэта добра разумеюць, хоць і спрабуюць зрабіць выгляд, нібыта ўсё ідзе так, як і павінна быць.

— *Што ўяўляе сабой афіцыйная партыя «Нур-Атан»?*

— Што можа ўяўляць сабой афіцыйная партыя ў краінах СНД? Тое ж, што і ўсюды. Гэта праект прэзідэнта, прызначаны для таго, каб утрымліваць уладу на ўсіх франтах, у тым ліку і ў парламенце. Калі ўлічыць, што ў партыю «Нур Атан» уваходзяць прыкладна 90 працэнтаў чыноўнікаў на добраахвотнай аснове, і звычайных дзяржслужачых (ужо добраахвотна-прымусова), так што можна сказаць, «Нур-Атан» — партыя чыноўнікаў. А ўлічваючы гіганцкі ўзровень карупцыі, яна нічым ад расійскага аналага не адрозніваецца — партыя жулікаў і карупцыянераў, які цяпер называюць яе ў апазіцыйных колах.

— *Наколькі выбары сумленныя? Ці выкарыстоўваюць улады адміністрацыйны рэ-*

сурс? Ці мае апазіцыя доступ да СМІ?

— На дадзены момант выбарчая кампанія праходзіць досыць сумленна, і ўсе партыі маюць больш-менш роўнае асвятленне і доступ да выбарцаў, хоць, вядома, на гэтым фоне ў «Нур Атан» зноў жа больш прывілеяў. Аднак недадоўга да выбараў па надуманых прычынах была прыпынена дзейнасць Камуністычнай партыі Казахстана — адзінай зарэгістраванай партыі, якая адносіцца да паслядоўнай апазіцыі, а тыдзень таму з перадвыбарнай гонкі знялі партыю «Руханіят». Так што цяпер з усяго спісу партый людзі ведаюць усяго дзве — «Нур-Атан» і канфармісцкую, але ўсё ж прыналежную да апазіцыі Аб'яднаную сацыял-дэмакратычную партыю «Азат». Астатнія ж — не больш чым практыцы «Нур-Атан», прыдуманая ўладай для таго, каб хоць некалькі легітымізаваць гэтыя выбары ў вачах міжнародных назіральнікаў.

Што тычыцца СМІ, то рэальна ў апазіцыі толькі доступ ва ўласныя газеты і інтэрнэт. Цяпер, вядома, тэлебачанне таксама паказвае і мерапрыемствы «Азат», але чым бліжэй да выбараў, тым больш негатывыны тон у тэлевізійных сюжэтаў. Гэта значыць, намінальна партыя мільгае ў навінах, але ў якім кантэксце, пытанне ўжо іншае...

— *Чаму знялі з выбараў партыю «Руханіят», якая выступіла пад лозунгам «Казахстан для казахаў»?*

— Трэба сказаць, што «Руханіят», і асабліва яе новы кіраўнік Серыкжан Мамбеталін, зрабілі ўсё магчымае, каб не дайсі да фінішу. Насамрэч, рэзкі заварот партыі ад «зьялёнай» да нацыяналістычнай рыторыкі мог занепакоіць уладу, паколькі ў партыю ўліліся знакавыя постаці нацыянал-патрыятычнага фронту Казахстана. З іншага боку, самі партыйцы дапусцілі мноства промахаў — і з партыйным з'ездам, і з дакументамі, так што зняць «Руханіят» з гонкі насамрэч нічога не каштавала, і пры гэтым усё зрабіць па законе. Сам Мамбеталін нават не хавае, што набыў гэту партыю ў яе заснавальніцы — Алтыншаш Джанганавай. І, дарэчы, у ліку іншых версій, чаму раптам заснавальнік партыі ўз'елася на Мамбеталіна і запатрабавала прызнаць з'езд несапраўдным, ёсць і такая, што Мамбеталін папросту не выплаціў ёй усё абяцаны сумы.

— *Што сабой уяўляе лагер ручной апазіцыі?*

— Насамрэч, нічога не ўяўляе. «Ак-жол», «Ауыл», «Адылет», Камуністычная народная партыя Казахстана (створаная ў піку апазіцыйнай Кампартыі), Партыя патрыётаў — усё гэта палітычныя карлікі, якія складаюцца з некалькіх дзясяткаў чалавек, хоць афіцыйна кожная з іх мае мінімальна 50 тысяч чальцоў. Але ўсплываюць яны выключна падчас выбараў, у астатні ж час знаходзяцца ў глыбокай спячцы ці наогул іх няма нідзе, у іх нават няма офісаў і сайтаў.

— *Як падзеі ў Жанаазене паўплывалі на выбарчую кампанію і на апазіцыю? Ці стала яна больш левай?*

— Апазіцыя, натуральна, не палявела, але адбылося іншае: раптам у чарговы раз ліберальная, нацыяналістычная і левая апазіцыя апынулася на адзін бок барыкад, паколькі кожная з іх, хай і са сваіх пазіцый, але лічыць, што ў жанаазенскіх падзеях вінаватая ўлада. Думаецца, падобны пакт скончыцца праз пару месяцаў, і далей яны працягнуць градыцыйныя міжусобныя разборкі.

— *Пішучь, што выбары павінны адыграць нейкую ключавую ролю ў аперацыі «Пераемнік».*

— У Казахстане пасля Жанаазена ўсё перавярнулася з ног на галаву. Раней лічылася, што ў якасці пераемніка Назарбаеў зробіць стаўку на зяця Цімура Кулібаева, мільярдэра, які ўзначальвае фонд Самрук-Казына, якому падпарадкоўвалася і нацыянальная нафтаздабываючая кампанія. Пасля Жанаазена прэзідэнт зняў Кулібаева з яго пасады. Затое зноў усё часцей пачала мільгаць старэйшая дачка Дарыга Назарбаева, якая адшпільва ў цень пасля таго, як яе муж Рахат Аліеў быў абвешчаны ворагам дзяржавы і збег з краіны. Але ўсё ж, думаецца, калі пераемнік і існуе, то гэта чалавек з бліжэйшага палітычнага асяродку Назарбаева, але не сябра яго сям'і, якая не апраўдвае яго давер.

— *Якія прагнозы вынікаюць з галасавання 15 студзеня і наступных падзей?*

— Прагнозы стандартныя. Партыя ўлады набярэ 90 працэнтаў. Нейкая з карлікавых праўладных партый пройдзе ў парламент з мінімальнай колькасцю месцаў, як таго і патрабуе закон. Народ успрыме гэта як належнае, АБСЕ апублікуе крытычную справаздачу. І на гэтым усё.

Рэвалюцыі не будзе... Пакуль.

▶ ГЕРОІ

БІТВА ЗА ЖАННУ

Алег НОВІКАЎ

Арыгінальна адзначылі французскія палітыкі 600-я ўгодкі нараджэння Жанны д'Арк. Палітыкум перасварыўся па пытанні, хто мае большае права выкарыстоўваць вобраз Арлеанскай дзевай для палітычнага піяру.

На самай справе, ніхто не ведае, калі дакладна нарадзілася французская гераіня. Вядомы толькі год яе нараджэння — 1412-ы. Аднак у дэкрэце Рымскага Папы Пія Х ад 6 студзеня 1904 года, прынятым услед за ўрачыстым пасаджэннем, на якім было вырашана пачаць далучэнне Жанны да ліку святых, была названа і дата яе нараджэння — 6 студзеня.

Яшчэ больш забытая гісторыя з Днём Жанны д'Арк. Увогуле, адпаведна рашэнню парламента ад 1919 года, яго святкуюць 8 мая — дзень узятца Арлеана ў 1429 годзе, пасля чаго Жанну сталі называць Арлеанскай дэвай. Аднак фактычна свята адзначаецца 1 мая. Усё таму, што брэнд Жанны д'Арк ужо 20 гадоў нефармальна належыць Нацыянальнаму фронту, які вырашыў адзначаць свята раней, у якасці альтэрнатывы Першамаю.

Аднак у гэты год манаполія Нацыянальнага фронту на вобраз Жанны аказалася падарваная. Нечакана для ўсіх 6 студзеня ў вёсцы Дамрэмі, дзе нарадзілася Жанна, аказаўся прэзідэнт Нікаля Сарказі. Ён здзейсніў вандроўку на месца, дзе, паводле легенды, гераіня сустрэлася з будучым каралём Карлам. Па дарозе Сарказі ахвотна дзяліўся з журналістамі сваімі поглядамі на спадчыну д'Арк. Ён лічыць, што Жанна

скай рэвалюцыі імпанавала тое, што Жанна, выхадзец з народу, здолела зрабіць тое, што не змог кароль з усімі сваімі мініёнамі — абараніць радзіму.

Той факт, што Карл VII ніяк не дапамог Жанне, якая трапіла ў англійскі палон, узмацняў тэзіс пра негатыўную прыроду манархіі. Нарэшце, проста падарункам для якабінцаў было тое, што народную гераіню адправіла на касцёр царква. Праўда, узнікала праблема з «галасамі». Сама Жанна казалася, што яна чуе галасы хрысціянскіх святых. Аднак матэрыялісты спісалі гэта на рэлігійную містыку, распаўсюджаную сярод тагачасных сялян. На іх думку, у дзяўчыны папросту былі галоўцынацыі.

Аднак пасля разгрому Напалеона і рэстаўрацыі манархіі акцэнт змясціліся. Урад вырашыў узмацняць палітычную лаяльнасць за кошт каталіцызму. І тут спатрэбілася Жанна д'Арк, якая была фанатычнай верніцай. Нават пад катаваннем адмаўлялася прызнаць сябе ведзьмай, якая здрадзіла Хрысту. Вакол Жанны д'Арк ствараецца сапраўдны культ. У 1849 годзе ў французскіх каталіцкіх колах пачынаецца дыскусія пра неабходнасць далучыць Жанну да ліку святых.

спектыве мелі рэгрэсіўны вынік для гісторыі Францыі. Францыя ў выніку перамогі Карла VII трапіла пад дамінаванне Касцёлу, хатна магла стаць даменам англійскіх манархаў, якія хутка пачалі працэс рэфармацыі і буржуазнай рэвалюцыі.

На старонках левых выданняў карысталіся папулярнасцю альтэрнатыўнай тэорыі пра Жанну д'Арк. Напрыклад, вядомая версія пра тое, што яна была байстручкай нейкага арыстакрата. Пасля нараджэння яна да пэўнага часу жыла ў вёсцы, а пасля яе навучылі байкам пра тыя «галасы» і выцягнулі да дафіна, каб яна натхніла яго на больш актыўныя вайсковыя дзеянні. Гэта версія дазваляе адказаць на некаторыя праблемы арыгінальнай версіі. Чаму Жанна д'Арк магла ездзіць на кані, карыстацца зброяй, весці тэалагічныя спрэчкі і размаўляць на добрай французскай мове?

Капітуляцыя левых у барацьбе за Жанну адчыніла перад правым вялікія гарызонты. Групоўка Action Française з усіх вядомых інфармацыі пра Жанну д'Арк сінтэзавала палітычную дактрыну, якая можа аб'яднаць нацыю. Была заснаваная Ліга імя Жанны д'Арк, сябры якой збіраліся гвалтоўным шляхам аднавіць каралеўскі рэжым.

Планы манархістаў сарвала Першая сусветная вайна. Жанна д'Арк стала любімым персанажам вайсковай прапаганды. Нават абмяркоўвалася ідэя стварэння народнага апалчэння імя Арлеанскай дзевай. У гэты час яна губляе рысы выключна куміра ўльтраправых, становіцца сімвалам адзінства. У 1925 годзе прэзідэнт Францыі ўпершыню ў гісторыі наведваў каталіцкую месу ў гонар Жанны д'Арк.

І зноў усё змянілася ў часы Другой сусветнай вайны. Вядомства Гебельса папросту не магло абысці той факт, што Жанна д'Арк стваралася з англійчанамі. Пасля таго, як брытанская авіяцыя ў 1944 годзе разамбіла Руан, дзе спалілі Жанну, там з'явіліся плакаты з выявай Жанны і подпісам: «Злачынцы заўсёды вяртаюцца на месца злачынства».

Не дзіўна, што з такім іміджам пасля вайны Жаннай д'Арк цікавіліся больш ультраправыя. Так, існаваў Альянс імя Жанны д'Арк — вайсковая арганізацыя французскіх каланістаў у Алжыры для барацьбы з дэ Голем. Пасля вобразу Жанны прыватызаваў Ле Пэн.

Ці значаць апошнія выступы Сарказі тое, што пачынаецца новы этап ідэйных прыгод Арлеанскай дзевай і яна хутка зноў будзе «рэспубліканкай»? Адказ на гэта пытанне залежыць ад таго, наколькі сур'ёзна Сарказі і галісты збіраюцца эксплуатаваць напрацоўкі Нацыянальнага фронту, каб захапіць яго электарат.

Хатна пазбавіць Жанну д'Арк аролу нацыяналісткі будзе цяжка. Прынамсі, Эва Жалі, кандыдат у прэзідэнты ад Зялёных, лічыць бессэнсоўным займацца рэабілітацыяй чалавека, які знішчаў іншых людзей у імя нацыі і Бога. «Давайце скажам шчыра: Жанна д'Арк — гэта герой для нацыяналістаў», — прапануе яна.

Той факт, што Карл VII ніяк не дапамог Жанне, якая трапіла ў англійскі палон, узмацняў тэзіс пра негатыўную прыроду манархіі

«ўвасабляе лепшыя каштоўнасці французскай нацыі і належыць усім французам незалежна ад іх партыйных сімпатый».

Такая нахабнасць выклікала шок у нацыяналістаў, якія сабраліся святкаваць юбілей Жанны ў Парыжы. На думку Жана-Мары Ле Пэна, нельга ўзгадваць пра Жанну толькі з прычыны электаральнай кампаніі (у наступным годзе Францыя абірае прэзідэнта). Ён таксама нагадаў, што прэзідэнцкая партыя «Саюз за народны рух» ніколі не адзначала свята ў гонар Арлеанскай дзевай. Блізкая да Сарказі прэса, наадварот, лічыць, што рэспубліканцы маюць значна больш правоў на Жанну, чым ультраправыя. Адным словам, пачаліся дэбаты, да якога палітычнага лагера належыць юбілярка. І не першыя ў гісторыі.

Сапраўды, задоўга да Ле Пэна рэспубліканцы трактавалі Жанну д'Арк як ідэйна блізкую ім фігуру. Іх тэарэтыкам часоў Француз-

Канчаткова гэта будзе зроблена ў 1904 годзе.

Вырашальная бітва за палітычную ідэнтыфікацыю Жанны д'Арк адбылася ў часы Трэцяй рэспублікі. У адказ на ініцыятыву рэспубліканцаў адзначыць сто гадоў па смерці Вальтэра манархісты арганізавалі шэраг маніфестацый, на якіх скандзіравалі: «Няхай жыве Жанна! Няхай жыве кароль».

Такое ўражанне, што тагачасныя прыхільнікі рэспублікі хутка змірыліся з тым, што Жанна — гэта ікона правых. Яны не толькі блакавалі ў парламенце прызначэнне афіцыйнага свята ў гонар Жанны д'Арк, аднак і вялі прапагандысцкую вайну супраць дзяўчыны з Дамрэмі.

Так, аўтары рэспубліканскіх памфлетаў сцвярджалі, што Жанна ніколі не была французскай патрыёткай. Як правіла, Жанна казалася, што яна воін Хрыста, а Францыя для яе — улюблены край Хрыста. Быццам яе перамогі над англійчанамі ў гістарычнай пер-

▶ ПАЛІТЫКІ ТЫДНЯ

АХМЕД УЯХ'Я

Прэм'ер-міністр Алжыра раскрытыкаваў свайго турэцкага калегу Эрдагана і запатрабаваў неадкладна спыніць прапагандысцкую кампанію ў Турцыі пра «алжырскі генацыд». Усё, нагадаем, з-за таго, што дэпутаты ніжняй палаты французскага парламента 22 снежня 2011 года большасцю галасоў выказаліся за ўвядзенне крмінальнай адказнасці за адмаўленне генацыду армян у Турцыі ў 1915 годзе. Паводле законапраекта, за такое злачынства прапануецца караць годам турмы і штрафам у 45 тысяч еўра. У адказ Анкара абвінавачвае Парыж у арганізаваным французамі генацыдзе алжырскага народа падчас вайны за незалежнасць у 1954–1962 гадах. Прэм'ер Эрдаган нават заявіў: «Прыкладна 15% алжырскага насельніцтва было знішчана французамі пасля 1945 года. Гэта генацыд». Уях'я не адмаўляе факту масавых рэпрэсій арабаў з боку французцаў, аднак лічыць, што хто б пра тое казаў, толькі не туркі. Турцыя ў той час была сябрам НАТО і аказвала Францыі матэрыяльную дапамогу. Алжырцаў забівалі кулямі турэцкай вытворчасці. Да атрымання Алжырам незалежнасці ў 1962 годзе Турцыя галасавала супраць усіх рэзалюцый ААН, накіраваных на абарону інтарэсаў Алжыра. «Ні ў каго, і тым больш у Турцыі, няма права гандляваць крывёй алжырцаў», — падкрэслівае алжырскі прэм'ер.

КАРМЕ ЧАКОН

Актыўстка Іспанскай рабочай сацыялістычнай партыі (PSOE), былы міністр абароны ў кабінете Луіса Сапатэра, можа стаць новым лідарам сацыялістаў. Сеньёра Чакон паведаміла пра свае лідарскія амбіцыі 4 студзеня. Галоўным яе праціўнікам будзе Альфрэда Рубакальба, былы дырэктар МУС. Цяжка зразумець, у чым розніца паміж кандыдатамі. Абодва кажуць пра неабходнасць абнаўлення PSOE і пра тое, што не дапусцяць вырашэння праблем крывісу за кошт працоўнага люду. Хіба што Карме выглядае больш сучаснай (ей 41 год, а Рубакальба — за 60) і крытычнай ставіцца да інстытуту манархіі. Магчыма, гэта звязана з тым, што яна вырасла ў сям'і, звязанай з анархісцкім рухам. Яшчэ адна важная дэталі — каталонскае паходжанне Карме. Яна можа стаць першай каталонкай у гісторыі, якая зойме пасаду лідара нацыянальнай партыі. На думку экспертаў, гэта можа прыцягнуць на яе бок галасы секцыі PSOE ў аўтаноміях. Кангрэс, які абярэ новага правадыра іспанскіх сацыялістаў, адбудзецца ў лютым.

ЭМАМАЛІ РАХМОН

Прэзідэнт Таджыкістану і ўся яго вертыкаль намагаюцца выратаваць імідж дзяржавы, які вельмі пагоршыўся пасля навагодніх падзей. Амаль усе вядучыя СМІ планеты паведамілі пра тое, што ў Душанбе ў навагоднюю ноч быў забіты 24-гадовы Парвіз Даўлатбекаў. Адна з версій — забойцам не спадабаўся касцюм Дзеда Мароза, які быў на хлопцы, паколькі гэта сімвал хрысціянскага свята. Некаторыя газеты сцвярджаюць, што ў час збіцця Парвіза атакуючыя выкрывалі словы: «Ты — няверны». Такая версія цалкам укладваецца ў логіку заявы кіраўніка Рады ўлемаў Таджыкістана, які напярэдадні зімовых святаў заклікаў мусульман краіны не адзначаць Новы год, бо гэта свята з'яўляецца неісламскім. Цяпер прадстаўнікі ўлады аспрэчваюць рэлігійны фактар. На іх думку, злачынства насіла выключна побытавы характар. Забойцы, па іх словах, былі п'янымі хуліганамі. Аператыўна пераглядзеў сваю пазіцыю па Новому году і згаданы кіраўнік улемаў. Ён кажа, што не мае нічога супраць Новага года і Дзеда Мароза, паколькі ў Каране пра іх увогуле не сказана ні слова.

▶ ТАЙМНІЦЫ ГІСТОРЫ

ЗАБОЙСТВА ВІЛЬГЕЛЬМА КУБЭ
(ГІСТОРЫКА-ДАКУМЕНТАЛЬНАЕ ЭСЭ)

Анато́ль ВАЛАХАНО́ВІЧ

◀ Працяг.
Пачатак у №№ 42–47, №1

Пасля забойства

22 верасня пачаліся пошукі ўдзельнікаў забойства Вільгельма Кубэ. Напачатку кінуліся шукаць Алену Мазанік на яе кватэру па Тэатрштрэсе, 48-5. Але дома яе не было. Кватэру ўзламалі і ўбачылі, што ўсе яе рэчы вывезены. Тады накіраваліся на кватэру да яе сястры Валянціны, але і яе не было дома. Потым пошукі пачаліся ў вёсцы Масюкоўшчына, дзе жылі сваякі Валі. Там супрацоўнікі гестапа высветлілі, што ўся сям'я на двух вазах з рэчамі выехала. І тады быў знойдзены ў вёсцы менавіта другі возчык, які ўказаў шлях кірунку сям'і з вёскі Масюкоўшчына і месца прыпынку вазоў у Мінску. Вось чаму тыя свінні і карова каштавалі жыцця некалькіх чалавек. Каб не сквагнаць сваякоў Мазанік, можа б, і не знайшлі б іх гестапаўцы.

Напаўшы на правільны след, гестапаўцы арыштавалі Грыбоўскую, а яна ўжо выдала сям'ю Дразда. Вось чаму так хутка было ўсё выведана, высветлена і падрабязна складзена карціна, хто забіў Кубэ.

Пры аглядзе месца забойства, неадкладна прызначанай Вялікай спецыяльнай камісіяй, якая складалася з штурмбанфіюрэра СС і крымінал-дарадца Бандорфа (у якасці кіраўніка), а таксама прадстаўнікоў з сектара крымінальнай паліцыі оберштурмфіюрэра СС Брэйера і з сектара дзяржаўнай паліцыі — оберштурмфіюрэра СС і крымінал-камісара Хайса, у час працейвання смецця і розных абломкаў былі выяўлены і сабраны матэрыяльныя рэшткі, якія пра многае расказалі аб трагедыі, што разыгралася ў ноч на 22 верасня ў спальні Вільгельма Кубэ.

Цікава паразважаць, а чаму ж нямецкія спецслужбы «праваронілі» ў прамым сэнсе гэтага слова падрыхтоўку да забойства генеральнага камісара Беларусі? Тлумачэнне ёсць. Да яго падштурхоўваюць і аперацыянальцы, і хуткасць, з якой камісія Бандорфа выявіла віноўнікаў «тэрарыстычнага акта» і нават дакладна ведала, што жанчыны-бяглянкі знаходзяцца ў лесе, у партызанскім атрадзе і хутка будуць адпраўлены за лінію фронту. Дык чаму ж іх не адбіць у партызан і не пакараць смерцю?

Але дабрацца да партызанскага лагера было не так проста. Папершае, усе партызанскія лагеры размяшчаліся ў лесе і кругласутачна моцна ахоўваліся. А немцы, як вядома, лесу панічна баяліся і ў яго звычайна не заходзілі. Па-другое, уся тэрыторыя ў лесе вакол лагера была моцна і шчыльна замінравана. Былі замінраваныя грунтковыя, прасёлачныя дарогі і нават усе партызанскія сцэжкі, якія ішлі ў балота. Паспрабуй дабырацца да іх. Па-трэцяе, у лагер

партызан можна было прайсці толькі з правадніком і толькі па партызанскіх сцэжках. Па іх трэба ісці вельмі асцярожна, каб не падарвацца.

Акрамя таго, здабыткам галаснасці сталі і славянскія выпадкі Кубэ супраць кіраўнікаў Трэцяга рэйху, што магло яму каштаваць заключэння ў канцлагер, а то нават і шляху на шыбеніцу. Цікава адзначыць, што падобныя чуткі пра «руку СД» у забойстве Кубэ хадзілі і сярод немцаў.

Распавядаюць, што ў Германіі афіцыйная версія забойства Кубэ была такая: Вільгельм Кубэ быў забіты дзяўчынай, якая служыла ў яго доме. Яна была звязана з партызанамі. Паклала пад матрац бомбу ці міну замаруджанага дзеяння, якая ноччу ўзарвалася і забіла Кубэ.

Але неафіцыйна выказваўся і іншы пункт погляду: хто ведае, як дакладна працуе гестапа, той з цяжкасцю мог дапусціць, што каля самога Кубэ магла працаваць дзяўчына, чья сувязь з партызанамі выслізнула б ад вачэй гестапа. Цікава, як жа маглі бясследна знікнуць дзяўчаты, калі Мінск так моцна ахоўваўся, а яны былі добра знаёмыя гестапа «ў твар». Чаму не былі арыштаваныя родныя і блізкія Мазанік, якія маглі б даць на допытах шмат цікавых матэрыялаў, дзе і куды дзеліся іх дачка Галіна і дачка Валянціна і іх памагатая і сяброўка «Марыя Чорная»?

Цікава адзначыць, што гэтыя пытанні ў «Заклучительном донесении» не асветлены. Хто ж усё ж даў указанне іх не чапаць? Гэта пытанне засталася без адказу!

Кіруючыся матэрыяламі расследавання, што былі праведзены

падобнымі асобнымі камісіямі з нагоды ўзрываў мін у розных важных нямецкіх установах на тэрыторыі Беларусі, оберштурмфіюрэ СС Брэйер устанавіў, што ў дадзеным выпадку размова ідзе аб рэштках запаволенай магнітнай міны нявызначанага тэрміну англійскага паходжання.

Тут і надалей я буду спасылца на «Заклучительное донесение по вопросу о покушении на генерального комиссара Белоруссии, гауляйтера, майора запаса Вильгельма Кубе в ночь на 22.09.1943 г.» Я лічу, што гэта «Заклучительное донесение...» з'яўляецца найбольш аб'ектыўным, як гістарычны дакумент, у якім усе, як кажуць, кропкі пастаўлены над «і», чым тыя данясенні, што бясконца пісалі і Л.П.Берыя, і Л.Ф.Панавы і П.К.Панамарэнка. І можна толькі здагадацца, як яны змагаліся, седзячы ў глыбокім тыле, за тое, каб перахапіць чужую славу і так завесці Сталіна, што ён не вытрымаў і, уважліва прачытаўшы ўсе матэрыялы, прадстаўленыя да ўзнагародных лістоў, напісаў такую рэзалюцыю: «Конец споре. Девушки получают «героя», остальные ордена».

«Примененная мина, при проверке на месте происшествия, несомненно была установлена примерно за 12 часов на выступающих пружинах матраца металлической кровати гауляйтера Кубе и там взорвалась. За это предположение говорит также характер ранения гауляйтера. Действие мины было ослаблено матрацем и телом гауляйтера. Этим можно объяснить также невреждение его жены», — адзначаецца ў «Заклучительном донесении...» — Сведзення о жизни и обычаях

семьи Кубе и другие важные происшествия, вследствие рода работы Мазаник, легко передавались в Москву. Дрозда и Дуброву необходимо рассматривать как закоренелых коммунистов. Куликова и Сибко использовали в качестве подвижных связных. Находящиеся под арестом родственники Дрозда (жена и дочь) знали о преступной деятельности вышеуказанных лиц.

Липская — соучастница, однако она отклоняла всякую активную разведывательную деятельность. Задержанный в ее квартире

Леонид Етишко, 17.8.17 г.р., по расследованию не имеет никакого отношения к делу. Он не имеет постоянного занятия и поэтому вопрос стоит о его использовании на работах. Так же необходимо поступить и с Липской. К арестованным, за исключением Липской и Етишко, я предлагаю применить острейшие средства государственной полиции», — такі запісаны прыгавор у канцы гэтага дакумента і падпісаны Бандорфам, штурмбанфіюрэрам СС і крымінал-дарадцам, кіраўніком Вялікай спецыяльнай камісіі.

Дрозд Мікалай Пракопавіч

Нарадзіўся ў 1890 годзе ў в. Селішча Наваградскага раёна. Беларус. Беспартыйны. Да пачатку Вялікай Айчыннай вайны працаваў вартаўніком у Мінску. Гаспадар явачнай кватэры. Удзельнічаў у аперацыі па ліквідацыі В.Кубэ. 23 верасня 1943 года з жонкаю Аленай Адамаўнай і дачкою Рэгінай Мікалаеўнай арыштаваны СД у сувязі з забойствам В.Кубэ. Расстраляны.

Дрозд Алена Адамаўна

Нарадзілася ў 1896 годзе. Беларуска. Беспартыйная. Адукацыя пачатковая. Гаспадыня явачнай кватэры. 23 верасня 1943 года з мужам і дачкой арыштавана СД у сувязі з забойствам В.Кубэ. Расстраляная.

Дрозд Рэгіна Мікалаеўна

Нарадзілася ў 1923 годзе. Беларуска. Член ЛКСМБ. Да пачатку Вялікай Айчыннай вайны працавала прадаўшчыцай у ГУМе горада Мінска. 23 верасня 1943 года з бацькам і маці арыштавана СД у сувязі з забойствам В.Кубэ. Расстраляная.

Дрозд Яніна Мікалаеўна

Нарадзілася ў 1927 годзе ў Мінску. Член ЛКСМБ. З'яўлялася сувязной партызанскага атрада «Дима» Лагойскага раёна Мінскай вобласці.

Грыбоўская (Дуброва) Марыя Рыгораўна

Нарадзілася ў 1908 годзе. Беларуска. Беспартыйная. Член Мінскага антыфашысцкага падполля са жніўня 1941 года. Удзельнічала ў аперацыі па ліквідацыі В.Кубэ. 23 верасня 1943 года арыштавана СД. Расстраляная.

Стэфановіч Вячаслаў Паўлавіч

Нарадзіўся ў 1913 годзе, у Мінску, беларус, беспартыйны, адукацыя пачатковая. У гады Вялікай Айчыннай вайны з сакавіка 1943 года ў партызанскім атрадзе «Дима». 3 чэрвеня 1944 года ў нямецкім палоне, у канцлагеры ў гарадах Дрэздэн і Асвальд. У 1945 годзе вызвалены савецкімі войскамі.

Стэфановіч Аляксандра Якаўлеўна

Нарадзілася ў 1913 годзе ў Мінску, беларуска, адукацыя пачатковая. 3 верасня 1943 года ў партызанскім атрадзе «Дима».

Муж і жонка Стэфановічы прымалі ўдзел у падрыхтоўцы забойства В.Кубэ. І ў час аблавы ў Мінску пасля забойства В.Кубэ яны цудам змаглі пакінуць Мінск.

Фурц (Фурс) Мікалай Ігнатавіч

Нарадзіўся ў 1926 годзе. У гады вайны слесар (паводле іншых звестак — шафёр) у гаражы генеральнага камісарыята Беларусі. Удзельнічаў у падрыхтоўцы і здзяйсненні аперацыі па забойству В.Кубэ. У кастрычніку 1943 года высачаны і арыштаваны нямецка-фашысцкімі акупантамі і пакараны ў засценках СД у сувязі з забойствам В.Кубэ.

Ліпская Галіна Баніфацеўна

Нарадзілася ў 1919 годзе ў сяле Батракі Куйбышўскай вобласці. Руская, беспартыйная, адукацыя вышэйшая. Да пачатку Вялікай Айчыннай вайны студэнтка 5-га курса Мінскага медыцынскага інстытута. Арыштавана СД 23 верасня 1943 года па справе аб замаху на жыццё В.Кубэ. Вывезена ў канцэнтрацыйны лагер у Германію.

Зубкоў Уладзімір

Нарадзіўся ў 1909 годзе, рускі. Да пачатку Вялікай Айчыннай вайны — ваеннаслужачы. У гады вайны працаваў шафёрам. У верасні 1943 года арыштаваны нямецкімі карнымі органамі. Расстраляны.

Клувава Паліна Мікалаеўна

Нарадзілася ў 1881 годзе ў горадзе Масква, руская. Адукацыя сярэдняя. У кастрычніку 1943 года арыштавана СД. Загінула ў 1944 годзе ў нямецкай турме.

Мазнякова-Болагава Таццяна Якаўлеўна («Малая Тоня», «Тоня»).

Нарадзілася ў 1903 годзе ў горадзе Клімава Бранскай вобласці. Руская. Беспартыйная. Адукацыя пачатковая. Гаспадыня явачнай кватэры. 3 кастрычніка 1943 года ў партызанскім атрадзе «Дима» Мінскай вобласці.

▶ духоўнасць

ФІЛАФЕЙ

Сяргей ЧЫГРЫН

Архіепіскап Філафей (Уладзімір Нарко) вядомы перш за ўсё тым, што ў гады Другой сусветнай вайны ў Беларусі ўдзельнічаў у аднаўленні і фармаванні царкоўнага кіраўніцтва Беларускай аўтакефальнай праваслаўнай царквы.

Нарадзіўся Уладзімір Нарко 21 лютага 1905 года ў вёсцы Занарач Мядзельскага раёна. Паводле іншых звестак, ён нарадзіўся ў мястэчку Гляя Вілейскага раёна ў сям'і святара. Яго бацька Еўдакім Нарко служыў у Глінскай царкве Віленскай епархіі псаломшчыкам і дзяканам, а маці Марыя (дзявочае прозвішча Вялічка) была хатняй гаспадыняй. Нарачоны падчас хрышчэння Уладзімірам будучы ўладка Філафей з маленства пачаў служыць Хрыстовай Царкве, прыслужваючы з 14 гадоў у алтары свайму бацьку.

Першапачатковую адукацыю Уладзімір Нарко атрымаў дома. Потым вучыўся ў гімназіі Фердынанда Велера ў Вільні. У верасні 1921 года быў залічаны выхаванцам Віленскай духоўнай праваслаўнай семінарыі. А потым працягваў вучобу на багаслоўскім (тэалагічным) факультэце Варшаўскага ўніверсітэта, які скончыў у 1929 годзе.

Праваслаўныя прыходы Польшчы ў той час, нягледзячы на пратэсты патрыярха Ціхана і Архіерэйскага Сінода Рускай праваслаўнай царквы за мяжой, атрымалі царкоўную аўтакефалію ад канстанцінопальскага патрыярха. Магчыма, гэта зрабіла ўплыў на тое, што будучы ўладка Філафей з 1931 па 1933 гады працягваў адукацыю ў багаслоўскай школе Канстанцінопальскай Патрыярхіі на востраве Халкі. У 1937 годзе ён атрымаў дыплом магістра багаслоўя.

У 1927 годзе ў Пачаеўскай лаўры малады Уладзімір Нарко разам з Антанам Мартасам (1904–1984) быў пастрэжаны ў манахі намеснікам ігумена архімандрытам Дамаскіным. У гэтым жа годзе айцец Філафей быў узведзены ў дзяканскі, а потым у іерэйскі сан. Далей рэлігійны шлях айца Філафея ляжаў у Мюнхен, дзе ён кароткі час служыў святаром, а з 1929 года быў намеснікам настояцеля манастыра святога Ануфрыя ў мясцовасці Яблачын Варшаўска-Холмскай епархіі. Пэўны час нават выконваў святарскія абавязкі ў Галіччыне, быў начальнікам духоўнай місіі. Пасля Галіччыны Філафей хутка ўзвялі ў сан архімандрыта.

У 1936 годзе ён быў прызначаны інспектарам Варшаўскай духоўнай семінарыі, а потым стаў дацэнтам духоўнага багаслоўя багаслоўскага факультэта Варшаўскага ўніверсітэта. Беларусі хутка выбіраюць намеснікам настояцеля Варшаўскага кафедральнага сабора, а таксама яго рызычным. Адначасова ён працуе выкладчы-

кам багаслоўя ў дзвюх прыватных школах — нямецкай гімназіі і французскім ліцэі. Не забывае святар і пра беларускі прыход у Варшаве, дзе ён служыць другім святаром. А пазней становіцца сябрам Варшаўскай духоўнай кансісторыі.

У гады Другой сусветнай вайны, калі Польшча і Беларусь былі пад нямецкай акупацыяй, мітрапаліт Дзіянсіі, які ў той час узначальваў Польскую праваслаўную царкву, лічыў Беларусь у сваёй юрысдыкцыі. Напачатку верасня 1941 года Дзіянсіі склікаў Раду Беларускай царквы, каб сур'ёзна вырашыць задачу распаўсюджвання на Беларусь юрысдыкцыі Польскай праваслаўнай царквы. Архімандрыйт Філафей з'яўляўся сябрам гэтай рады, і мітрапаліт Дзіянсіі рэкамендаваў яго, а таксама архімандрыта Антона Мартаса і архімандрыта Феафана Пратасевіча ў кандыдаты для кіравання беларускімі епархіямі на той беларускай тэрыторыі, якая была вызвалена немцамі ад бальшавікоў. А перад самай вайной Маскоўская Патрыярхія прызначыла мітрапаліта Панцеляймона (Паўла Ражноўскага) экзархам Заходне-Беларускім і Украінскім.

Але мітрапаліты Дзіянсіі і Панцеляймон не ўлічылі адну акалічнасць, што гаспадарамі на тэрыторыі Беларусі былі ўсё ж германскія ўлады. І калі ў 1941 годзе на Бацькаўшчыну прыехаў Філафей, то зразумёў, што планам мітрапаліта Дзіянсіі немагчыма збыцца. Таму архімандрыт Філафей вырашае застацца на радзіме і дапамагаць мітрапаліту Панцеляймону.

15 лістапада 1941 года Філафей прыбыў у Жыровічы, што на Слонімскай вёсцы. Вечарам таго ж дня адбыўся Сабор епіскапаў Святой праваслаўнай царквы на Беларусі. Архімандрыйт Філафей азнаёміў Сабор епіскапаў з паперамі ад мітрапаліта Дзіянсіі. Сабор епіскапаў паставіў: прызначыць архімандрыта Філафея сябрам Царкоўнага кіраўніцтва ў Жыровічах, хіратанізаваць яго 23 лістапада ў саборным святым Успенскім храме ў Жыровіцкім манастыры ў епіскапа Слуцкага, другога вікарыя мітрапаліта з месцазнаходжаннем у Мінску.

А 30 лістапада 1941 года мітрапаліт Панцеляймон і епіскап Філафей прыбылі ў Мінск. Там іх урачыста сустрэлі беларускія святары, адміністрацыя Мінска разам з Вацлавам Іваноўскім, сябры беларускіх арганізацый і вернікі. Была вялікая надзея, што з прыездом у Мінск мітрапаліта Панцеляймона і епіскапа Філафея царкоўнае праваслаўнае жыццё ў Беларусі нармалізуецца і народ атрымае сваіх беларускіх епіскапаў, святароў і сваю Беларускаю аўтакефальную праваслаўную царкву.

Але мітрапаліт Панцеляймон меў у сваіх думках іншую мэту. Ён быў моцным прыхільнікам маскоўскай патрыярхіі, і яму нялёгка было ад яе адарвацца. Ён адкладаў хіратанію ў епіскапы беларускіх кандыдатаў і не пашыраў сваёй духоўнай архіпастырскай дзейнасці па ўсёй

Архімандрыйт Філафей (сядзіць першы злева) са студэнтамі багаслоўскага факультэта Варшаўскага ўніверсітэта і з духавенствам Польскай праваслаўнай царквы. Варшава, 1938 г. Фота друкуецца ўпершыню

Даведка:

Антон Мартас (архіепіскап Афанасій (Апанас) нарадзіўся на Нясвіжчыне. У 1942 годзе ў Мінску быў высвечаны на епіскапа Віцебскага і Полацкага. Пасля вайны жыў у Германіі, Аўстраліі, Аргенціне. Усё жыццё сябраваў з уладкамі Філафеем. У 1966 годзе ў Буэнас-Айрэсе выдаў кнігу «Беларусь в исторической государственной и церковной жизни» з прадмовай па-беларуску. Праз некалькі гадоў Сінод Рускай праваслаўнай царквы за мяжой забараніў чытанне і распаўсюджванне гэтай кнігі, а аўтара адлучылі ад рэлігійнай дзейнасці. Кнігу Беларускі Экзархат перавыдаў у Мінску ў 1990 годзе.

мітраполіі. «А епіскап Філафей, — як пісаў у сваёй кнізе «За вольную і суверэнную Беларусь» Дзмітры Касмовіч, — быў слабахарактарным. Ён лавіраваў паміж беларускімі праваслаўнымі патрыястамі і русафіламі з мэтай заняць кіруючае месца ў Беларускай праваслаўнай царкве. Справа беларусізацыі царквы не пасоўвалася наперад».

У сакавіку 1942 года ўладка Філафей атрымаў тытул Магілёўскага і Мсціслаўскага, яго ўзводзяць у сан архіепіскапа і прызначаюць намеснікам мітрапаліта Панцеляймона.

2 чэрвеня 1942 года жаўнеры СД на аўтамабілі прымуова адвезлі мітрапаліта Панцеляймона, якога не змаглі пераканаць у неабходнасці беларусізацыі царквы, у манастыр Ляды, які знаходзіўся сорак кіламетраў ад Мінска. Мітрапаліт паспеў толькі падпісаць дэкрэт на імя Філафея наступнага зместу: «З поваду свайго выезду з Менска на ўвесь час маёй адсутнасці паручаю Вам усе справы Беларускай Праваслаўнай Мітраполіі. 1.06.1942 года, Менск».

Пасля таго, як мітрапаліт Панцеляймон быў адвезены ў Ляды, актыўна пачалася праца Прадсаборнай камісіі для агалашэння аўтакефаліі Беларускай праваслаўнай царквы. Быў падрыхтаваны Статут Праваслаўнай аўтакефальнай царквы, разгледжана пытанне, хто адкрые Царкоўны Сабор, і іншыя справы. Мітрапаліт Панцеляймон даў пісьмовую згоду, каб Царкоўны Сабор адкрыў яго намеснік Філафей.

У нядзелю, 30 жніўня 1942 года, у Мінску сабраліся беларускія

святары і вернікі на Усебеларускі Царкоўны Сабор, каб абвясціць незалежнасць Беларускай Праваслаўнай царквы і прыняць Статут, якім павінна кіравацца царква ў сваёй самастойнай дзейнасці. Перад пачаткам Сабора ў Спаса-Прабражэнскай царкве адбыўся ўрачысты малебен. Архіепіскап Філафей яго адслужыў у суправаджэнні епіскапа Віцебскага і Полацкага Апанаса, епіскапа Смаленскага і Бранскага Сцяпана і шматлікага духавенства. Потым Філафей адкрыў Сабор, а сакратар Сабора святар Аляксандр Апанасевіч зачытаў спіс яго ўдзельнікаў. У сваёй прадмове архіепіскап Філафей падкрэсліў, што ўсе падставы для існавання аўтакефаліі на Беларусі ёсць: Беларуска царква існуе незалежна ад іншых цэркваў, ёсць іерархія, епархіі, благачыніні, прыходы, створаны курсы для кандыдатаў на святароў і г.д. Неабходна толькі аўтакефалію аформіць.

«Сёння мы тут сабраныя на святы Сабор Беларускае Праваслаўнае царквы, навізваем лучнасць з найпрыгажэйшымі ў гісторыі Беларусі часамі XIII, XIV і XV стагоддзяў. Гэта былі часы вялікае славы і росквіту Беларусі, прыгожыя часы росквіту Беларускае царквы. Тады ўжо былі паложаны фундаменты для аўтакефальнасці, для яе незалежнасці. З таго часу мінула многа год, а беларускі народ і праваслаўная царква многа перажылі розных няшчасцяў, крыўдаў, паніжэнняў. Усё ж, аднак, Бог Усявышні не пакідаў нашага народу і зноў даў яму магчымасць арганізавання свайго жыцця рэлігійнага, культурнага, гаспадарчага... Беларусь вызвалена ад бальшавіцкае няволі і пачынае новае жыццё. Мы сюды сабраліся, каб радзіць над справамі нашае Святое Праваслаўнае царквы, над арганізацыяй ейнае працы. Памолімся, каб Усявышні блаславіў нас і нашу працу», — казаў у сваёй прадмове архіепіскап Філафей, і пра гэта пісаў тыднёвік па Беластоцкай акрузе «Новая дарога» 4 жніўня 1942 года.

А 2 верасня 1942 года Статут Беларускай Праваслаўнай аўтакефальнай царквы быў прыняты. Адначасова была прынята паста нова аб поўнай незалежнасці Беларускай праваслаўнай царквы. Але ж у далейшым епіскапы не давалі патрэбнага ходу саборным пастановам аб завяршэнні аўтакефаліі. Толькі 20 красавіка 1943 года епіскапы падпісалі лісты да Кан-

станцінопальскага Патрыярха і да іншых самастойных цэркваў.

Летам 1944 года, калі немцы пачалі адступаць, а Чырвоная Армія паціху рухалася на Запад, епіскапы Беларускай аўтакефальнай праваслаўнай царквы (БАПЦ) эвакуяваліся ў Германію. Туды выехаў і Філафей. 5 мая 1946 года ў Рэгенсбургу адбыўся з'езд праваслаўных беларусаў Германіі, дзе абмяркоўвалася некалькі сур'ёзных пытанняў, а таксама пытанне аб пераходзе беларускіх епіскапаў пад юрысдыкцыю Рускай праваслаўнай царквы за мяжой.

Філарэт Родзька (1890–1980) і Аляксандр Орса (1896–1959) сталі перад епіскапамі Філафеем і Апанасам на калені, молячы іх, каб не ехалі ў Мюнхен падпісваць акт аб далучэнні БАПЦ да Рускай праваслаўнай царквы за мяжой. Епіскапы не паслухалі сваіх землякоў. 16 мая 1946 года ў Мюнхене на архіерэйскім Саборы Рускай праваслаўнай царквы за мяжой епіскапат БАПЦ увайшоў у архіерэйскі Сабор Рускай праваслаўнай царквы за мяжой. Рашэннем гэтага Сабора архіепіскап Філафей быў прызначаны вікарным епіскапам у Берлінска-Германскую епархію з тытулам Гесенскага і рэзідэнцыяй у Вісбадэне.

У 1953 годзе Філафей атрымаў новую царкоўную пасаду — ён стаў епіскапам Гамбургскім і Паўночнай Германіі. Па яго ініцыятыве ў Гамбургу быў пабудаваны сабор Святога Пракопа. А побач з саборам у адным з царкоўных памяшканняў жыў сам епіскап.

У 1971 годзе ўладка Філафей стаў архіепіскапам Берлінскім і Германскім. Яму было дазволена насіць алмазны крыж на клябуку. А праз дзесяць гадоў прэзідэнт ФРГ узнагародзіў Філафея «Крыжам гонару» першай ступені.

Вясной 1981 года ў архіепіскапа здарыўся інфаркт. А ў верасні 1986 года яго не стала.

Царкоўная дзейнасць архіепіскапа Філафея (Уладзіміра Нарко) у справе беларускага рэлігійнага жыцця, як у Беларусі, так і беларусамі на эміграцыі, заўсёды ацэньвалася неадназначна і характарызавалася неспадзяванасцю. Тым не менш, гэта даволі вялікая царкоўная асоба ў гісторыі нашай Бацькаўшчыны, і забываць яе нам нельга. І апошняе. У энцыклапедычным даведніку «Рэлігія і царква на Беларусі» (Мн., «Беларуская энцыклапедыя», 2001) архіепіскап Філафей нават і не згадваецца.

▶ ФЭСТЫ

«ТАЎКАЧЫКІ НА КАЛЯДЫ»: НА МЯЖЫ САКРАЛЬНАГА І КАРНАВАЛЬНАГА

Анатолий МЯЛЬГУЙ

Ад самага пачатку правядзення музычнага folk-modern фэсту «Таўкачыкі» (з 2000 года), яго арганізатар, ідэйны натхняльнік, вядомы этнограф і рок-музыкант Юры Выдронак імкнецца падкрэсліць не толькі старажытныя карані народнай беларускай культуры, але і яе непарыўную сувязь з еўрапейскім фальклорам.

Вось і цяперашні VII folk-modern фэст «Таўкачыкі на Каляды», які адбыўся ў канцэртнай зале Беларускага савета прафсаюзаў, быў прысвечаны Калядам — самаму старажытнаму і ўніверсальнаму святу, у якім зліліся элементы хрысціянскай і паганскай сімволікі. Элементы гэтых вераванняў складаюць тэма семантычныя знакі, якія вызначаюць загадкавы свет беларускай міфалогіі. Напрыклад, гэтым разам на «Таўкачыках на Каляды» жыхарамі вёскі Раздзялавічы Ганцавіцкага раёна Брэсцкай вобласці была прадстаўлена рэдкая разнавіднасць каляднага абраду, у якім выкарыстоўваецца «калядная зорка» з гарбуза. Безумоўна, гэта нейкая сімвалічная паралель з днём Усіх Святых, ці Хэлоўінам. Беларускім этнографам яшчэ трэба будзе асэнсаваць убачанае на гэтых «Таўкачыках» і, магчыма, дзякуючы іх даследаванням, мы разгорнем яшчэ адну цікавую старонку нашай мінуўшчыны. Прынамсі, у гэтым бачыцца стратэгічная мэта фэсту «Таўкачыкі» і пошукаў яго нязменнага арганізатара Юрыя Выдронка.

Як і мінулыя разы, фэст распачаў гурт UR'IA, які задаў канцэртнай праграме калядны настрой. Гэтаму спрыяла выкананне гуртом песень святочнай тэматыкі

Мотальская зборня

Юрый Выдронак

— «Шчодры вечар», «Залатая горка», а таксама іншых знакамітых калядных мелодый, добра вядомых слухачам у выкананні гурта «UR'IA». Да таго ж, музыканты выканалі гімн фэсту — старажытную танцавальную мелодыю «Таўкачыкі», якая стала за гады правядзення імпрэзы вельмі блізкай яе наведвальнікам.

Сваю калядную праграму з гульнявымі элементамі прапанавалі слухачам удзельнікі дзіцячага гурта «Калыханка» пад кіраўніцтвам Л. Рыжковай. Гэты калектыў — не дэбютант на фестывальнай сцэне; яго ўдзельнікі, школьнікі розных узростаў, пачуваць сябе на сцэне разняволены. Іх настрой перадаваўся слухачам, якія з задавальненнем адзначалі для сябе тое, што ўдзел у такіх фальклорных гуртах — лепшы педагогічны сродак па ўмацаванню нацыянальнай свядомасці нашых дзетак.

Здзівіў зменамі ў гучанні гурт «Дзівасіл»: ад былога акустычна-рамантычнага напрамку ў іх музыцы засталася не так шмат. Цяпер «Дзівасіл» арыентуецца на фолк-рок, з яго празрыстым гітарным гучаннем, псіхадэлічнымі клавійнымі сола і ўзвышаным, моцным вакалам салісткі Іны Перасецкай. Гурт перастаў выкарыстоўваць дуду, што прывяло да аслаблення акустычнага складніка традыцыйнага гуку «Дзівасіла».

Затое гурт «Ветах» арыентаваўся, і гэта знаходзіла водгук у душах слухачоў, на традыцыйныя беларускія народныя інструменты, з іх цёплым і мяккім акустычным тэмбрамі. У калядных кампазіцыях «Ветаха» выкарыстоўвалася беларуская дуда, жалейкі, гуслі, варган... Святочны тон праграме «Ветаха» задавалі чароўныя салісткі, якія змаглі завалодаць увагай аўдыторыі. Калі ж загучала мелодыя танца «Верабей», то слухачы актыўна падтрымалі гурт апладысентамі і воклічамі «бравва!».

Шматгадовы ўдзельнік фэсту гурт «Нагуаль» яшчэ больш наблізіўся ў сваёй творчасці да беларускасці: цяпер у рэпертуары багемных сталічных музыкантаў з'явіліся выдатныя беларускамоўныя кампазіцыі, якія выводзяць як музыкантаў «Нагуалья», так і іх прыхільнікаў на новы ўзровень разумення нацыянальнага ў творчасці. Маю на ўвазе кампазіцыю, што так узрушыла слухачоў,

— «Месячык удаль». Калі аналізаваць і параўнаць гэту і іншыя кампазіцыі гурта, што гучалі на фэсце — «Індзіч» ці «Дзяўчына, якая шукае сабе сябра», — то трэба адзначыць розныя падыходы да кампазіцыі і аранжыроўкі прагучаўшых спеваў.

Арганізатар «Таўкачыкаў на Каляды» Ю. Выдронак не выпадкова запрасіў на фестывальны канцэрт вядомага беларуска-курдскага музыканта Масуда Талебані, які выйшаў на сцэну разам са сваім гуртом «AVINDAR». Усходнія фальклорныя мелодыі і спевы былі арыгінальным дадаткам да беларускага каляднага ладу фестывалю. Масуд Талебані дэманстраваў зайздросную выканаўчую ўніверсальнасць, калі пранікнёна спяваў лірычныя творы на персідскай і курдскай мовах, граў на традыцыйных курдскіх струнных і ўдарных інструментах. Мо таму беларусы так уважліва ўслуховаліся ў голас пасланца курдскага народа, знаёмліліся з яго яркай песеннай спадчынай.

Галоўнымі ж дзеючымі асобамі фэсту сталі выканаўцы беларускага традыцыйнага фальклору з розных раёнаў Беларусі.

Іх тэатралізаваныя пастаноўкі з песнямі, скокамі, з каляднай Казой і святочнымі пачастункамі сталі пацверджаннем таго факта, што мы з'яўляемся спадкаемцамі ўнікальнай фальклорнай спадчыны, гісторыя якой налічвае тысячы гадоў. Увагу залы прыцягнула яркае, калярова-вясёлае каляднае шоу «Мотальскай зборні» з аднайменнай палескай вёскі. Гэтым калектывам апякуецца сапраўдны энтузіяст адраджэння беларускага фальклору Эльвіра Каткавец.

Спадарыня Эльвіра змагла сабраць у адзіную творчую суполку мотальскіх аматараў фальклору розных узростаў: дзяцей, падлеткаў, юнакоў і дзяўчат, людзей сярэдняга і сталага ўзросту, дапамагала раскрыць іх талент і рэалізаваць гэты скарб у шыкоўнай канцэртнай праграме. Каляровай адзнакай выступлення «Мотальскай зборні» сталі нацыянальныя мотальскія строі, у якія былі апранутыя палескія жанчыны і дзяўчыны. А яшчэ глядачы змаглі пабачыць традыцыйныя мотальскія кажухі, вырабам якіх славілася гэтая беларуская вёска. Таленавітыя людзі — таленавітыя ва ўсім: і ў рамстве, і ў спевах!

Сенсацыяй фэсту «Таўкачыкі на Каляды-2012» стала праграма фальклорнага гурта з вёскі Раздзялавічы Ганцавіцкага раёна Брэсцкай вобласці. Іх калядная зорка з апрацаванага гарбуза і свечкі, якая сімвалізавала, па словах Ю. Выдронка, святло далёкай каляднай зоркі, стала цэнтрам фестывальнай дзеі «Таўкачыкаў». І думка амаль усіх глядачоў была агульнай: беларускія каляды — гэта ж і ёсць «прапазіцыя» еўрапейска-амерыканскага свята Хэлоўін! Настолькі арганічна і лагічна яна выцякала са старажытнага перформансу і праграмы п'явунняў з вёскі Раздзялавічы.

Арганізатары фестывалю «Таўкачыкі на Каляды» заўсёды ставілі на пошукі і адкрыццё невядомых старонак нацыянальнай фальклорнай спадчыны. Але акрамя ўнікальнага этнаграфічнага і музычнага матэрыялу, яны заўсёды знаходзілі таленавітых беларускіх людзей, сяброў фестывалю «Таўкачыкі», якія захавалі і так яскрава прапагандуюць нашу песенную спадчыну.

▶ КІНО

«ШЭРЛАК ХОЛМС: ГУЛЬНЯ ЦЕНЯЎ»

Андрэй РАСІНСКІ

Коміксавыя прыгоды Шэрлака Холмса і Доктара Ватсана, знятыя Гаём Рычы, атрымліваюць дзве з паловаю зорачкі з пяці.

Шэрлак Холмс, прыдуманый Коном Дойлем, адзін з найслынных кінагерояў. Колькасць фільмаў

з ягоным удзелам пераваліла за 250. Дэтэктыў з Бейкер-стрыт па сваёй папулярнасці саступае толькі Дракулу і далёка абагнаў Папялушку.

За стогадоваю гісторыю экраннага Холмса бачыў рознае. Былі першыя авантуры, пастаўленыя яшчэ пры жыцці літаратурнага героя, — на мяжы вякоў. Былі сур'ёзныя нямыя дэтэктывы з Эйлі Норвудам і дасціпны фільм камедыёграфа Мака Сэнэта (з

Макам Сэнэтам у ролі Шэрлака Холмса). Шэрлака Холмса гралі арыстакратычны Бэзіл Рэтбоўн і Пітэр Кашынг з Крыстаферам Лі, вядомыя як зоркі хорараў. На пачатку 1980-х гадоў свой Шэрлак Холмс з'явіўся ў савецкіх глядачоў: Васіль Ліванаў выглядаў як эталонны англійскі джэнтльмен. Шэрлак Холмс у кіно — у дадатак да сваіх следчых трукаў — мог спяваць, танчыць і нават з'яўляцца жанчынай.

Але Гай Рычы прызначыў яму адмысловую ролю. Рычы ўзяў Шэрлака Холмса і Доктара Ватсана з віктарыянскага Лондана (знаёмага нам па фільмах) — і шпурнуў у заварушкі, пра якія Конон Дойль і не марыў.

Спачатку Шэрлак Холмс новага тыпу змагаўся з сатаністам, які прагнуў атруціць брытанскі парламент дый выдаваў сябе за паўсталага з мёртвых (спірыт Конон Дойль такія кпіны з іншасвету не ўхваліў бы). У цяперашняй карціне Рычы Холмс б'ецца з прафесарам Марыярці, які арганізуе выбухі ў еўрапейскіх сталіцах.

Роберт Даўні-малодшы (Холмс) і забаронены ў Беларусі Джуд Лоў (доктар Ватсан) — іранічныя коміксавыя маскі супергерояў, ласых на прыгоды (доктар Ватсан супраціўляецца: у яго мядовы месяц, але Холмс выкідае лішнюю жонку з цягніка!).

Герой жывыя і энергічны (Роберт Даўні не забывае спаслацца на апошнюю шалёную маску Хіта Леджэра); ляціць у паветра падарваная тэхніка, стракоцучы кулямёты з падпольных заводаў. Стужка — не проста комікс, але і віктарыянскае рэтра з сучаснай зубадрабильнай энергетыкай.

Новы Час

Агульнапалітычная
штотыднёвая газета

Выдаецца з сакавіка 2002 г.

Галоўны рэдактар
Кароль Аляксей Сцяпанавіч

Зарэгістравана Міністэрствам інфармацыі РБ. Пасведчанне
аб дзяржаўнай рэгістрацыі № 206 ад 20 ліпеня 2009.

ЗАСНАВАЛЬНІК: Мінская гарадская арганізацыя
ГА ТБМ імя Ф.Скарыны. Адрас: 220005, г. Мінск,
вул. Румянцава, 13. Тэл.: (+375 17) 284 85 11.

ВЫДАВЕЦ: Прыватнае выдавецкае ўнітарнае прадпры-
емства «Час навінаў». Пасведчанне №64 ад 12.01.2007 г.

АДРАС РЕДАКЦЫІ І ВЫДАЎЦА:

220113, г. Мінск, вул. Мележа, 1-1234.
Тэл.: (+375 29) 651 21 12, (+375 17) 268 52 81.
novychas@gmail.com; www.novychas.org

НАДРУКАВАНА ў друкарні УП «Плутас-Маркет»
г. Мінск, вул. Халмагорская, 59 А.

Замова № 36

Падпісана да друку 13.01.2012. 8.00.

Наклад 7000 асобнікаў. Кошт свабодны.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы
пазіцыі аўтараў.

Пры выкарыстанні матэрыялаў газеты спасылка на «Новы Час»
абавязковая.

Рукапісы рэдакцыя не вяртае і не рэагуе мастацкія творы.
Чытацкая пошта публікуецца паводле рэдакцыйных меркаванняў.